

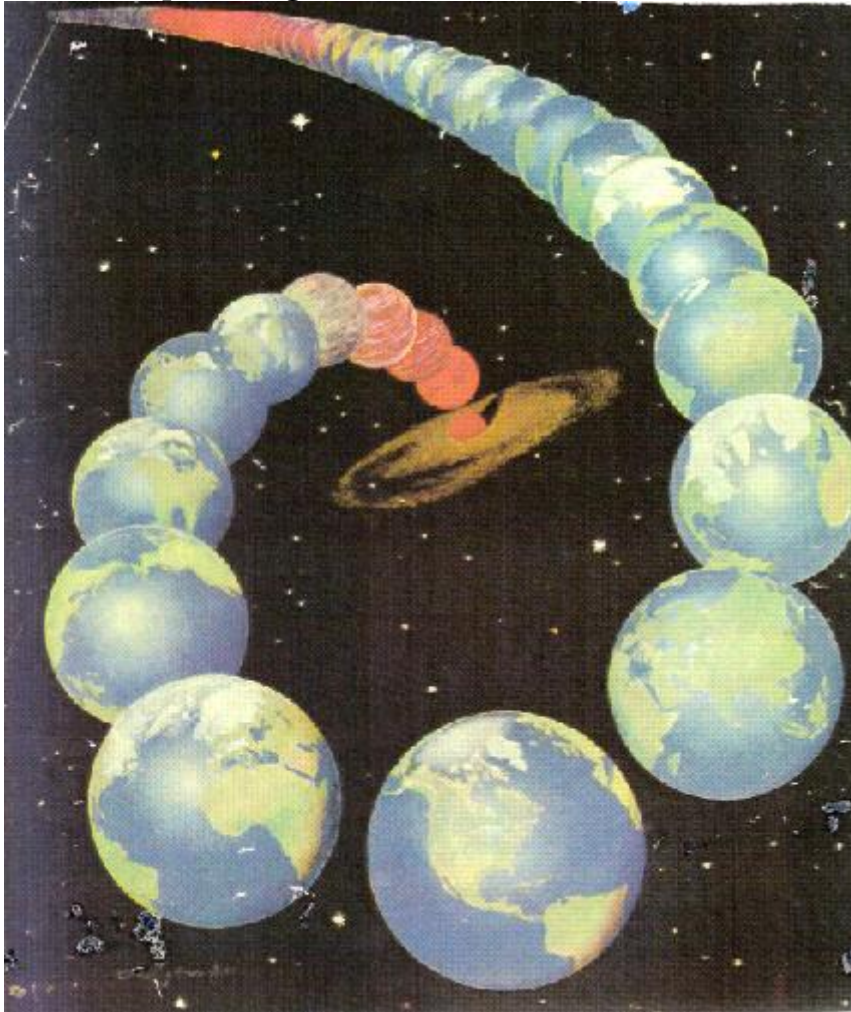
Presentatie Archief de Booij

1. Proloog

Waar gaat onze aarde naar toe?

Dit was de titel van mijn afscheids college 30 november 1970 van de Universiteit van Amsterdam.. Nu mag ik weer een college geven in deze heilige hal van het Stadsarchief van Amsterdam bijna 42 jaar later.

Antwoord op de vraag:

Levensloop aarde: van oernevel tot zwarte dwerg in 12 miljard jaar

De Zon had ongeveer 10 miljard branduren. Het zit momenteel op de helft. De brandstof van de zon is waterstof. Door het proces van fusie van waterstofkernen komt energie vrij en verliest het aan materie. Als deze brandstof op raakt, zal de zon door verlies aan materie opzwellen en onze aarde verzwelgen. Een deel van de materie zal in de ruimte worden geblazen. De overige materie trekt zich samen tot een hele zware kern en samenballen tot een hemellichaam dat uiteindelijk geen licht meer uitzendt. Maar dat duurt nog ongeveer 7 miljard jaar. Dus hierover behoeven ons geen zorgen te maken. Het toont wel aan dat alles wat ontstaat uiteindelijk vergaat. Het is goed om dit te beseffen als we ons bezig houden met het archiveren van ons kleine leventje, hoe belangrijk we dat ook mogen vinden.

2. Inleiding

Het familiearchief begint met het leven van Chrétien de Booij (1820-1901), zoon van Christiaan

de Booij (1789-1822) en Johanna Maria Faure (1787-1862). Chrétien, gehuwd met Adriana Johanna de Mol van Otterloo (1827-1882), was notaris in Beverwijk en daarna in Haarlem. De eerste aanvulling op het familiearchief (inv.nrs. 414-1746) omvat hoofdzakelijk documenten van het leven van Tom de Booij (1924-), zoon van H. Th. de Booij en O.H. Gooszen. Hij heeft er voor gezorgd dat deze aanvulling naar het Stadsarchief werd overgebracht en geïnventariseerd. Zijn archief begint met de gebruikelijke indeling: familie en gezinsleven, persoonlijk, jeugdjaren, genoten onderwijs en oorlogsjaren. Daarna wordt een splitsing gemaakt in vrijetijdsbesteding en maatschappelijk leven. Onder vrijetijdsbesteding vinden we zijn activiteiten in het bergbeklimmen, golfen, astrologie en esoterie. Onder de maatschappelijke noemer bevinden zich de stukken betreffende zijn werkzaamheden als geoloog en vervolgens zijn conflicten met de Universiteit van Amsterdam die uiteindelijk leidden tot zijn ontslag. Hierna volgt zijn leven als actievoerder waaronder bezettingen van universiteiten, oorlog in Biafra, Rode Jeugd en actie voor eerherstel van een Baarnse burger. Hij heeft meegedaan met de Tweede Kamer verkiezingen met de mede door hem opgerichte partij "Verbond tegen Ambtelijke Willekeur". Ook hebben zijn activiteiten zich uitgestrekt tot de Bond voor Wetsovertreders, hulpverlening aan psychiatrische patiënten, uitgifte van het tijdschrift "Macht en Elite" en acties voor het behoud van de Reizigers cultuur (woonwagengewoners). Hierdoor is hij vele malen met de justitie in aanraking gekomen, zodat hij maanden onderdak heeft gekregen in justitiële inrichtingen. Deze bonte verscheidenheid aan activiteiten is terug te vinden in een groot aantal documenten. De integrale tekst (met foto's) van de website egoproject.nl van Tom de Booij is in druk verschenen. Deze 13 delen zijn opgenomen onder de inv.nrs. 1167-1179 De toekomstige onderzoeker kan door het raadplegen van deze delen een idee krijgen van de aanvulling van het archief.

(Zie voor tweede aanvulling supplement)

Het volledige archief heeft een lengte van 19 meter. Beperking van de openbaarheid. Op stukken die de persoonlijke levenssfeer raken van, onder andere, psychiatrische patiënten en hun nabestaanden geldt een openbaarheidsbeperking van 70 jaar. Dit betreft de inv.nrs.: 862 en 1433 - 1444.

3. (Voor) ouders

Overgrootouders: Chrétien Jean Gérard de Booij (1820-1901) x Adriana Johanna de Mol van Otterloo (1827-1882)

Chrétien Jean Gérard de Booi

Adriana Johanna de Mol van Otterloo

Hij is van 1852 tot 1857 te Beverwijk van 1857 tot 1885 te Haarlem notaris geweest, heeft zich toen teruggetrokken, en zich met zijn broer Pierre geïnteresseerd voor de herkomst van zijn geslacht en is te Haarlem overleden 22 Februari 1901. 2 September 1852 trouwt hij te Amsterdam met Adriana Johanna de Mol van Otterloo, dochter van de makelaar in tabak Adriaan en Johanna Theodora van Effen. Zij wordt geboren te Amsterdam 21 Mei 1827 en 17 Juni 1827 gedoopt in de Westerkerk door Ds de Keizer. Zij krijgen 11 kinderen waarvan er drie jong zijn gestorven. Zij overlijdt te Haarlem 15 Januari 1882. Uit het dagboek van Hendrik de Booi: In 1860 betrok het echtpaar met hun kinderen het huis in de Groote

Houtstraat dat ik kende als nummer 99, na nog op de Oudegracht hoek Stoofsteeg te hebben gewoond. Daar stond de grote ronde tafel mahoniehouten tafel waaraan wij 's-morgens zaten en luisterden (of niet luisterden) naar wat onze Vader voorlas uit den Bijbel. Wij baden altijd voor en na het eten. Het kwam niet vaak voor dat iemand te laat kwam aan het ontbijt. Mijn Vader was er zeer op gesteld dat dit niet

zou gebeuren. Hij waarschuwde zelfs logerende gasten op tijd te komen. "Mijn huis is geen herberg" herinner ik mij. (inv.nr.434-435)

Grootouders van vaderskant: Hendrik de Booi (1867-1964) x Hilda Gerarda Boissevain, (1877- 1975)

Hendrik de Booij

Hilda Gerarda Boissevain

Hendrik de Booij wordt geboren 23 juni 1867 in Haarlem. Marineofficier. Reis om de wereld met zeilschip. Gevochten in de derde oorlog in Atjeh. Adjudant van de gouverneur-generaal in Nederlandsch- Indië. Afgekeurd militaire dienst tgv zonnesteek. Hij is getrouwd met Hilda Gerarda Boissevain. Zij krijgen 4 kinderen. Hij was van 1904 tot 1938 direct betrokken bij Concertgebouw in Amsterdam, eerst als administrateur en later als bestuurslid. Commissaris van het Algemeen Handelsblad van 1920-1950. Secretaris, penningmeester en bestuurslid van de Noord-Zuid-Hollandsche Redding Maatschappij te Amsterdam van 1906-1946. Drager van de Ruyter medaille. Hij overlijdt 7 september 1964. Zij wordt geboren in Amsterdam 12 juli 1877, gestorven Amsterdam, 15 april 1975. Haar ouders waren Charles Boissevain en Emily Héloïse MacDonnell. Hilda Boissevain was tijdens de Eerste Wereldoorlog actief in het Comité voor de opvang van Belgische vluchtelingen en ook was zij medeoprichtster en voorzitter van het Montessori Lyceum in Amsterdam. (inv.nrs. 434-435)

Grootouders van moederskant: Antonie Frederik Gooszen (1869-1955) x Henriette Elisabeth Peereboom Voller (1875-1943)

Antonie Frederik Gooszen

Henriette Elisabeth Peereboom Voller

Antonie Frederik Gooszen wordt geboren 24 mei 1869 in Amsterdam. Mariene officier. Gevochten in de derde Atjeh oorlog. Hij treedt op 8 oktober 1896 in het huwelijk met Henriette Elisabeth Peereboom Voller, geboren in 1875. Zij krijgen 3 dochters. Koningin Wilhelmina benoemt op 30 augustus 1907 A.F. Gooszen tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Z.M. de Duitse Keizer Wilhelm II benoemt 13 december 1907 A.F. Gooszen tot Ridder 3e klasse in de Orde van den Rooden Adelaar. Hij wordt 1 november 1918 Commandant Marine te Soerabaja, welke functie hij vervulde tot 28 augustus 1919. Gooszen wordt 2 februari 1920 benoemd tot Chef Marinestaf (CMS) te 's-Gravenhage. 28 augustus 1921 ontvangt A.F. Gooszen een brief van de minister van Marine met de mededeling, dat de interdepartementale commissie voor het opstellen van een nieuwe vlootwet wordt ontbonden. In 1923 wordt hij benoemd tot Commandant Zeemacht van Nederlandsch Indië. 26 oktober 1923 wordt zijn vlootwet in de Tweede Kamer verworpen met 50 tegen en 49 voor (1 kamerlid was ziek). In 1928 wordt hij gepensioneerd. Zijn vrouw overlijdt 14 april 1943. Hij overlijdt 26 april 1955. (inv.nrs 695)

Ouders: Hendrik Thomas de Booij (1898-1976) x Ottolina Hendrika Gooszen (1898-1983)

In Ned. Indië 1901.

Bruidspaar augustus 1923

Hendrik Thomas de Booij, geb. Den Helder 26 Dec. 1898, Luitenant ter zee 1e kl. 1921-1922. Opname Molukken. Secretaris-directeur. Koninklijke N. en Z-Holl. Redding Mij, secr. penningmr. Oostersche Handel en Reederijen te Amsterdam, secr. Ver. het Zeemanshuis ald. Drager van de Ruyter medaille. Hij schrijft veel kinderboeken en is een verdienstelijk tekenaar. Hij trouwt 's-Gravenhage 21 Aug. 1923 Ottolina Hendrika Gooszen, geb. Den Helder 20 Aug. 1898, dochter van Antonie Frederik en Henriette Elisabeth Peereboom Voller. Uit zijn dagboek van 1923: “2 mei a/b Hrms Wachtschip. Willemsoord den Helder. Complete omwenteling in m'n leven. Hoop in najaar met Ot te trouwen - Meer dan heerlijke tijd gehad de laatste 5 weken”. Uit dit huwelijk 3 kinderen en 1 jong-overleden dochter. Hij overlijdt 16 januari 1976. Zij overlijdt 16 mei 1983. (inv. nr 534

4. Jeugd jaren 1924-1939

Mijn geboorte : 25 augustus 1924 in Vlissingen

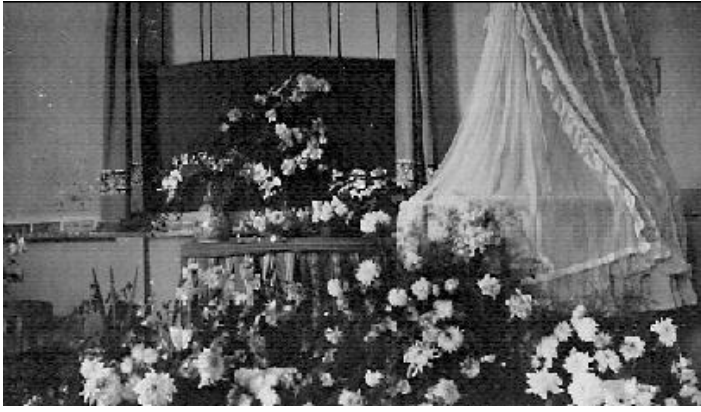

Moeder en haar zoon Tom

Uit zijn babyboek: Maar uiteindelijk kwam de groote dag, waar we zóó naar verlangden hoe langer hoe dichterbij. 's Nachts om half 4 begon ik 't al te voelen, een wonderlijke gewaarwording gelukkig wist ik toen niet, dat het 't nog 41 uren zou duren vóór 't zoo ver zou zijn. Dat was geen kleinigheid, die Zondag en Maandag. Maar om half 7 maandagavond werd de dokter geroepen en om 5 voor half negen hoorden we het eerste schreeuwtje van ons eigen kleine kindje. Dat zijn de zaligste momenten van mijn leven geweest, dat groote geluk na die moeilijke uren. (inv.nr.927)

Mijn zuster Hilda leefde 5 dagen. Ambon 21-27 juni 1927

Moeder en dochter Hilda 21 Juni 1927 Hilda 27 juni 1927

Dagboek van mijn vader: Op den avond van 21 juni kwam ons zusje Hilda en was het zoo'n heel lief klein meisje - met een fijn gezichtje en poppehandjes - Tom's zusje. We mochten het groote geluk dat we hadden gekregen met ons Hildatje niet lang houden, na de plotselinge schrik van haar ziek worden, bleef ze nog vier en twintig uur bij ons. Maandag 27 juni moesten we afscheid van haar nemen en bracht ik haar naar het mooie plekje, dat ik had uitgezocht tegen de helling van een heuvel met uitzicht op de Goenong Nona.

(inv.nrs. 543-559)

Het graf van Hilda in Ambon

Batavia 1928. Mijn eerste herinneringen van Nederlands Indië

Tjikini zwembad in Batavia

Mijn ouders hebben me later verteld, dat ik op een keer s' ochtends bij het bed van mijn moeder kwam om haar te vertellen, dat ik van de hoogste plank zou springen van het zwembad Tjikini. Als tegenprestatie zou ik dan van mijn vader een ijsje krijgen.

Ons huis aan de Djokjaweg in Batavia Aan boord van de kruiser Sumatra

Het stiekum uit mijn bed komen tijdens het middagslaapje en zoals ik in de tuin de mooie blauwe vlinders bekeek. Hoe ze uit hun kokon kwamen heeft diepe indruk op mij gemaakt. Allemaal prettige herinneringen, behalve toen mijn vader een streep van mijn matrozenpakje afhaalde, omdat ik iets verkeerd of stouts had gedaan. Deze nare herinnering staat nog diep in mijn geheugen gegrift. Voer voor psychologen. Misschien verklaart dat veel over mijn latere leven (inv.nr.930)

1930-1935 Herinneringen Amsterdam

Van Nederlands Indië naar Amsterdam Michelangelostraat 38III

Michelangelostraat 38 III.

Tuin achter ons huis

Dan staat mijn nog heel goed voor de geest hoe mijn vader een gelatinepudding (die hij voor de zoveelste maal kreeg opgediend) van driehoog naar beneden kwakte, het geluid daarvan zal ik nooit vergeten. Ook niet dat hij een tomaat gooide naar een tuin achter ons huis. Daar zat namelijk een Duits dienstmeisje te luisteren naar de radio waar een rede van Adolf Hitler uitschalde. Nadat zij na aanmaning de radio niet zachter wilde zetten, gooide mijn vader een tomaat naar haar, die uiteenspatte tegen de ruit waar zij achter zat. Even later kwam de politie ons vragen wat de reden was van het gooien van de tomaat. Nadat hij het verhaal had aangehoord was zijn antwoord duidelijk: "Jammer dat het geen rotte tomaat was". (inv.nr. 546)

Ijsbaan op het museumplein

1933-1935 Mijn Pietje Bell jaren

Onze held

Mijn grote vriend is Maarten von Balluseck. Ons held is Pietje Bell en we halen veel kattenkwaad uit. In de Euterpestraat trappen we het stokje weg, die de valluiken van de kelders open moeten houden voor de ventilatie omdat daar de was te drogen hangt. Dan hard wegrekken. Op de Lairesse straat hebben we de melkkraan van een melkboer opengedraaid, terwijl hij bezig is zijn klanten te bedienen. Een minder prettige herinnering heb ik aan het feit dat ik een luchtpistool richt bij Maarten's voorhoofd en dat het voorstuk per ongeluk er uitschiet en knalt tegen het voorhoofd van Maarten. Hij heeft er een kuiltje om in zijn

voorhoofd aan overgehouden.

Mijn begeleiding van mijn zuster naar school

Bij het begeleiden van mijn zuster naar school heb ik dat niet altijd voorbeeldig gedaan. Mijn zuster heeft daar nog de volgende herinnering aan: In Amsterdam liep ik samen met mijn vier jaar oudere broertje naar school. Eerst heel, lief (zie foto's) maar uit het zicht van mijn ouders al gauw niet meer. Onderweg kwamen we langs een grote bouwput, een diepe kuil waar mijn broer verschillende vrienden maar vooral 'vijanden' vond, tegen wie hij erg nodig moest vechten. Hij zette mij neer aan de rand van de kuil en dat gedaan hebbende, voelde hij zich vrij en raasde op zijn 'vijanden' in. Als het vechten erg lang duurde begon ik te huilen, want ik wist dat we te laat op school zouden komen. Dan was dan ook het geval.
(inv.nr.1170)

1938 Mijn betrokkenheid bij de eerste Wereld Oorlog

In die tijd heb ik me verdiept in de eerste Wereld Oorlog. Ik keek daarbij in de boekenkast van mijn vader. Grote indruk heeft gemaakt het boek van Erich Maria Remarque "Im Westen nichts Neues" geschreven in 1929.

Verbroedering in de loopgraven op eerste Kerstdag 1914.

De passage dat de Duitse en Franse soldaten in de loopgraven met elkaar Kerstmis vierden om even later elkaar weer over hoop te schieten, liet mij toen beseffen wat de waanzin is van deze oorlog. Waar de soldaten als kanonnenvoer worden gebruikt voor de heersende elite van beide zijden.

Dan was er nog een boek dat ik talloze malen bladzijde voor bladzijde heb doorgebladerd en nog zijn alle beelden - nu nog na al die jaren - op mijn netvlies gebrand. Het boek heette "1910-1930 Zwanzig Jahre Weltgeschichte in 700 Bilder ". Hieronder enkele foto's uit dat boek die op mij zo'n overweldigende indruk hebben gemaakt. Een kantekening Anno 2012 krijgt Europa de vredesprijs en roemt zich over het feit dat er tussen de rivalen Frankrijk en Duitsland er geen oorlog meer is geweest sinds 1945, maar vergeet niet der sinds de tweede Wereld Oorlog tot 1990 40 miljoen doden door oorlogsgeweld zijn gevallen in ontwikkelingslanden. **Oorlog als export artikel.** En wat te denken van de 30,000 doden in een land vlak voor onze deur.

Das war ein Mensch

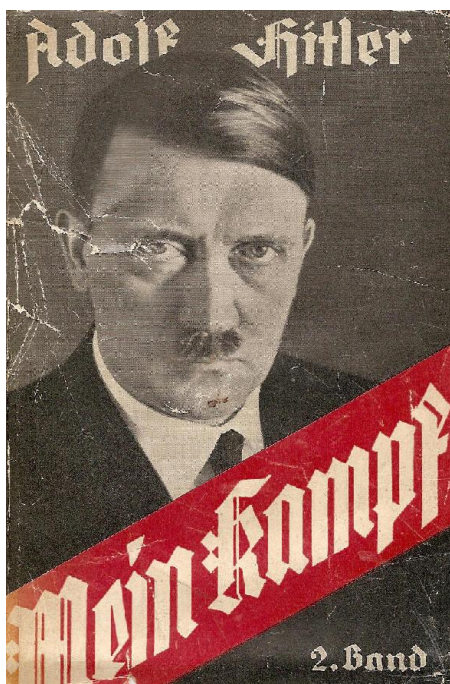
Das waren Baüme

Das war Verdun

Tot zo ver mijn impressies over de Eerste Wereld Oorlog (Het heette toen nog de Grote Oorlog, omdat de Tweede Wereld Oorlog nog niet was begonnen!). (inv.nrs 887,1170)

1938 Mijn verwondering over de mening van mijn vader over de oorlogsplannen van Adolf Hitler

Mijn dagboek van 1938: Op 12 september hield Hitler zijn langverwachte rede te Neurenberg. Wij luisterden ernaar in onze huiskamer. De spanning was gedurende de laatste dagen steeds toegenomen. Het slot viel mee want er volgde geen oorlogsverklaring. Iedereen was tevreden en dacht het zo'n vaart niet zou lopen. Zelf was ik er niet zo zeker van, ik had het boek van Hitler 'Mein Kampf' al gelezen. **Dinsdag 13 sept.** Gewone schooldag. Pianoles gewoon ! en op school ook gewoon. Het is nu hard werken in de derde klas, ik vind het leuk op school. Nou moet ik werkelijk naar bed. Ik heb een lang artikel uit het Handelsblad uitgeknipt en in mijn dagboek geplakt over de rede van Hitler voor de eerste Rijksdag. Ik verbaasde mij over het feit dat mijn vader zei dat het allemaal wel mee viel met die Adolf Hitler. (inv.nr.887)

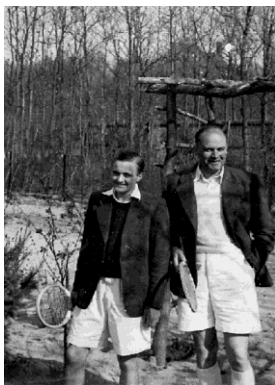
Cover Mein Kampf (1933) Knipsel in het Handelsblad 12 oktober 1938

Iets wat ik niet in mijn dagboek heb vermeld maar wel als de dag van gisteren herinner, is het nieuws waar mijn vader erg blij mee was. Op 28 september 1938 werd een akkoord getekend in Muenchen tussen Frankrijk (Edouard Daladier), Groot Britannië (Neville Chamberlain), Italië (Benito Mussolini) en Duitsland (Adolf Hitler). Hierin staat dat Duitsland het Sudetenland mag inlijven van Tsjechoslowakije. Tsjechoslowakije was niet bij de besprekingen uitgenodigd en kon niet anders dan onder druk van de westerse mogendheden instemmen. Het werd door zijn westerse bondgenoten in de steek gelaten. De Britse premier Chamberlain, eenmaal teruggekeerd in Londen, verzekerde dat hij de vrede had veilig gesteld. Dit document werd algemeen gezien als een overgave aan Hitler. De Conferentie van München werd een symbool van verzoeningspolitiek door concessies en de Tweede Wereldoorlog begon ongeveer een jaar na de ondertekening.

5. Oorlogsjaren 1940-1945

De eerste oorlogsjaren 1940-1942

Na mei 1940 leek juist de elite de nieuwe situatie snel te accepteren. Duitsers werden gezien als mensen met wie je zaken kon doen en met wie best viel te praten. De eerste maanden veranderde er ook niet veel, zeker niet aan de top van de samenleving. We tennisten, hockeyden, dansten en feesten.

Tennis

Hockey

Feest

Goed voorbeeld van onze collaboratie met de Duitse bezetting is wat onze minister van Staat Dr Hendrik Colijn op 20 juni 1940 (ruim een maand na de Duitse inval) schreef in zijn brochure "Op de grens van twee werelden", "... dat Duitsland de oorlog gaat winnen het beter is om onze buitenlandse politiek meer te richten naar Duitsland ipv. Engeland en Frankrijk ".

Achteraf ben ik me pas bewust geworden van de Jodenvervolging. Mijn Geologisch Instituut was gelegen dichtbij de Hollandse Schouwburg waar de Joden zich moest melden om daarna te worden getransporteerd naar Westerbork en vandaar naar de concentratiekampen en gaskamers van Duitsland. 104.000 joden overleefden het niet. Dit was ons toen niet bekend, wel zagen we de joden met hun gele davidster lopen. Ik kocht zelfs mijn broodjes voor de lunch in de Plantage Middenlaan waar de Hollandsche Schouwburg was gelegen. Het was voor mij een non-probleem. Het raakte je niet, het hield je niet bezig. Onbegrijpelijk hoe een mens zijn gezichtsveld kan vernauwen. (inv.nrs 887,1170)

Uit het dagboek van onze conservator de Koning staan de volgende schokkende zinnen **"20 februari 1942**. Een rechercheur is in het Instituut geweest die meedeelde dat het bordje : "Verboden voor Joden" dat ongeveer eind Januari door hem gebracht was bij Prof. Brouwer, vernietigd kon worden. Oorspronkelijk hing het bordje aan de deur van de zaal waarin lezingen werden gehouden. **6 maart 1942** De geol. kandidaat Cohen kwam mededelen dat hem door het Depart. van K.V.V. het verder studeren van de Gem. Universiteit was ontzegd". (inv.nr 953)

Het oorlogsjaar 1943. Voor ons studenten begint de oorlog pas werkelijk

Uit mijn dagboek 1943: Het werd steeds dreigender om te blijven studeren. 6 februari ben ik met de trein van het Muiderpoort station in Amsterdam naar Wiesel gegaan om onder te duiken. Ik kreeg onderdak bij Louis Dobbeltmann, een boer, die mij heeft aangenomen als boerenknecht.

Ploegen

Kunstmest strooien

Amsterdam, 9 april 1943. Wij moesten als studenten een handtekening zetten onder een zgn. loyaliteitsverklaring waarmee we ons moesten onthouden van iedere tegen het Duitse Rijk, gerichte handeling, welke de openbare orde aan de inrichtingen van hoger onderwijs in gevaar zou brengen. Na 10 April 1943 mag niemand, die de verklaring niet heeft getekend tot colleges of practica worden toegelaten of examens afleggen, anderswordt men tewerkgesteld in Duitsland. Uit een brief aan mijn moeder april 1943: Het lijkt mij het beste, dat niemand tekent, maar dat lukt toch niet, er zijn altijd zwakke broeders onder. Al tekent 80% : Tom de Booy verdomt het ten enen male. Dus nu weten jullie mijn standpunt in deze. (inv.nr.972)

Dwangbevel van SS-Gruppenführer Rauter om naar Duitsland te gaan werken 6 mei 1943

Vroegere studeerenden moeten zich aanmelden.

Ouders of voogden mede verantwoordelijk voor hun verplicht verschijnen.

's-GRAVENHAGE, 4 Mei. — Op grond van par. 64 van de Verordening tot bescherming der orde 1943 beschik ik met verwijzing naar het door den Rijksc commissie voor het bezette Nederlandsche gebied afgekondigde politiestandrecht voor het bezette Nederlandsche gebied tot handhaving van de openbare orde en veiligheid:

1.

Alle mannelijke personen, die in het studiejaar 1942/43 een Nederlandsche universiteit of hogeschool bezoekt en hun studie nog niet volgens het leerplan beëindigd hebben, moeten zich met uitzondering van de onder 3 genoemde studeerenden op 6 Mei 1943 tusschen 10 en 18 uur voor de inschakeling bij den arbeidsinzet melden bij de volgens de plaats van hun verblijf bevoegd zijnde commandanten der SS- und Polizeisicherungsgebiete, en wel voor het Polizeisicherungsgebiet

GELDERLAND in Arnhem, rest. Royal, Jans Binnensingel 1.

OVERKISSEL in Hengelo, rest. Huverkade, Easchedesche straat 132.

GRONINGEN, FRIESLAND en DRENTHE in Groningen, rest. Harmonie,

Kijk in 't Jatstraat.

LIMBURG, in Maastricht, kweekschool, Tongerscheweg 135.

ZUID-HOLLAND in Den Haag, Nieuwe Frederikkazerne, Alkemadelaan.

NOORD-HOLLAND in Amsterdam, Koloniaal Instituut.

NOORDBRABANT en ZEELAND in Tilburg, Willem II-kazerne.

UTRECHT in Utrecht, Seypsstijn-kazerne.

2.

1) De tot aanmelding volgens 1 verplichte personen moeten bij de aanmelding hun persoonsbewijs toonen. Bovendien moeten worden medegebracht: stamkaart, levensmiddelenkaart en aanwezige arbeidspapieren, alsmede mondkost voor een dag.

2) Zij moeten gewone burgerkleeding bij zich hebben. Zij moeten daagsche en Zondagsche kleeding, wollen dekens, ondergoed en werkschoeisel meebrengen. De geheele bagage mag den inhoud van twee handkoffers niet te boven gaan.

3.

De bepalingen onder 1 en 2 gelden niet ten aanzien van studeerenden, die vóór het van kracht worden van deze beschikking een verklaring overeenkomstig par. 2 der verordening nr. 28/1942 tot verzekering der orde aan universiteiten of hogescholen hebben afgelegd en in het bezit zijn van de bevestiging door universiteit of hogeschool van het afgeven van deze verklaring.

4.

1) Wie in strijd met de bepalingen van deze beschikking handelt of ze tracht te ontduiken, wie in het bijzonder de verplichting tot aanmelding niet nakomt of wie opzettelijk of door nalatigheid onware mededelingen doet, wordt gestraft met gevangenis en boete tot onbepaalde hoogte of met een dezer straffen, voorzover niet volgens andere bepalingen een strengere straf bedreigd is.

2) Voor aanstichters, medeplichtigen en helpers geldt dezelfde straf als voor den dader zelf.

3) Maatregelen van de Sicherheitspolizei, in het bijzonder overbrenging naar een strafwerkkamp, blijven voorbehouden.

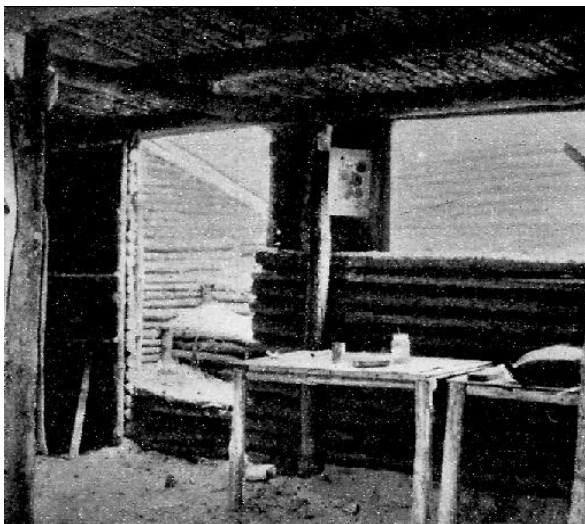
4) Zij, die het ouderlijke gezag of de voogdij over de onder 1 genoemde

2 Juni 1943 krijgt mijn Vader een gestencilde brief van de SS-Gruppenführer Rauter met de volgende inhoud:

Vastgesteld werd dat de student T.de Booy geen gehoor gaf aan de beschikking 55/43 van de 4.5.1943 bij de melding op 6.5.1943 niet is verschenen. Daar hij tot op dit ogenblik niet in het kamp Ommen is aangekomen. Mijn vader ontvangt het bericht 2 juni 1943 en schrijft aan Rauter het volgende: " In antwoord op uw oproep dd 12.5.43 , die ik heden ontving, deel ik U mede, dat ik tot nu toe tevergeefs - getracht heb in contact te komen met mijn zoon, die zonder achterlating van adres is vertrokken. Mocht ik er in slagen hem te vinden dan zal ik hem ernstig wijzen op de verplichting omschreven in beschikking 55/43 dd. 4.5.43. (inv.nr.971)

Tijd van de holbewoners,

1943 Om uit handen te blijven van de Duitsers verstoppen we ons in de bossen van Wiesel en later in het Kroondomein.

Het hol in het kroondomein

Na de oorlog

September 1943 Uit een brief aan mijn ouders:

Ik heb ontzettend veel te vertellen, over ons nieuwe huis. 6 sept. zijn we er ingetrokken. De ruimte is niet te beschrijven. Ted en ik zijn aan het grote dak begonnen, terwijl Jopie en JanPiet het binnenwerk deden. In het dak gingen maar liefst 400 bomen, heel veel werk, precies een week over gedaan en nu het linoleum er op, in plaats van asfalt. Het gaat best. Daarna hebben Ted en ik de matrassen in de bedden gemonteerd. We hebben het eerste hol opgeruimd. Wat een rotzooi

daaruit kwam, niet te beschrijven. Maar nu is de Wentelreu weer door een ringetje te halen, alles begraven en de vloer bedekt met scherp zand. Wel gek dit te verlaten na 4 maanden lief en leed met elkaar gedeeld te hebben. Maar dat we het er uit gehouden hebben is nog een raadsel. Bully (bij ons ondergedoken joods jongetje van 12 jaar) is nu knecht en vindt het heerlijk. Hij eet vooraf en zit bij de aanrecht in zijn livrei, bestaande uit een rood en wit gestreepte jasje met een rijbroek en een rode sjerp om, klaar om toe te schieten als wij zitten te eten. We wassen nu de handen voor tafel en trekken een colbertjasje aan. Echt een betere stand, wij zijn nu van bosadel. Jullie zullen wel denken, die apen toch! Maar je gaat je werkelijk als een koning voelen. (inv.nr. 972)

Alles is verraden werk

23 september 1943 zou mijn vader ons komen bezoeken. Ik was al vroeg uit het hol gekomen om hem op te wachten. Opeens zag ik hem aankomen. Na onze begroeting sprongen opeens rechercheurs op me af en arresteerden mij. Ik schreeuwde uit alle macht om de 3 kameraden en Bully te waarschuwen. Kennelijk zijn ze via de luchtkoker weg kunnen vluchten, want toen de rechercheurs in het hol kwamen, bleek deze leeg te zijn. Ik werd met mijn vader naar het huis van Mill gebracht. Daar zat een rechercheur, wat later bleek Doppenberg te zijn. We wachtten op het busje dat mij naar het politiebureau moest brengen. Doppenberg legde zijn revolver op de tafel. Ik weet niet hoe het me gelukt is maar ik heb een koprol gemaakt en ben naar de deur gestormd. Net op het ogenblik dat Doppenberg wilde schieten kwam het dienstmeisje*) voorbij lopen, zodat hij dan misschien juist haar had kunnen raken. Toen ik naar buiten rende viel ik precies in de armen van een Duitse politiechef, die met het busje aankwam en werd ik voor de tweede maal gearresteerd.

schaapskooi

*)In deze schaapskooi zette het dienstmeisje elke avond het eten voor ons klaar, dat we in de nacht ophaalden. Nu is pas veel later gebleken, dat zij ons heeft verraden. Ze had namelijk een NSB vriendje die bij de politie werkte. Uiteindelijk heb ik misschien wel mijn leven aan haar te danken als ze niet in de vuurlijn was gelopen. (inv.nr. 1170)

1943 Van hol naar politiebureau en naar Huis van Bewaring in Arnhem

2 dagen gezeten in het politiebureau te Apeldoorn. Verschrikkelijke tijd. Verhoord door de politiechef Doppenberg. Hij hamerde steeds door over anderen onderduikers. Stom genoeg heb ik een dagboek bijgehouden tijdens onze onderduikperiode. Dit hebben ze gevonden! Hieruit bleek dat we contact hadden met andere onderduikers. Tot mijn afgrijzen zag ik opeens vanuit mijn cel in de gang de Joden, die we kenden uit het bos, opgebracht worden. Zou dat door mijn toedoen zijn geweest? Met deze verschrikkelijke schuldgevoelens heb ik daar in dat kleine celletje gezeten. Op de lijst van gevangenen, die ik per ongeluk zag stond bij mijn naam: Vluchtgevaarlijk. Er gingen geruchten dat ik zou worden ontzet. Vandaar dat ik iets eerder onder geleide van een politieagent via de autobus van het openbaar vervoer werd gebracht naar de Sicherheits Dienst te Arnhem. Men werd mij verteld, dat ik het niet in mijn hart zou hebben om te ontvluchten aangezien dan de zgn. goede politieagent daarvoor verantwoordelijk gesteld zou worden. Deze man smeekte mij om niets van een vluchtpoging te ondernemen. Hij had vrouw en kinderen, terwijl ik in vergelijk met hem niets had te verliezen. Zo kwam ik in een klein celletje terecht samen met een verre tante van mij! Na enkele uren, toen het al donker was, werd ik zonder te zijn verhoord gebracht naar het huis van bewaring van Arnhem en ondergebracht op de ziekenzaal waar andere politieke gevangenen waren gehuisvest. Hier kreeg ik 20 oktober het bericht dat Louis Dobbelsmann was doodgeschoten. Later heb ik gehoord wat de reden was. De politiechef Doppenberg die mij had gearresteerd, werd door het verzet met drie kogels doodgeschoten. Als represaille hebben de Duitsers (Silbertanne Commando) Dobbelsmann eveneens met drie kogels omgebracht.

Louis Dobbelmann (1911-1943)

Ik kreeg een brief van Bully het joden jongetje dat kon ontsnappen toen ik werd gearresteerd. Hij is later verraden en jammerlijk nooit uit zijn gevangenschap teruggekeerd. Vergast? (inv.nr.973,975).

1943. Via 2 maanden Huis van Bewaring Arnhem naar concentratiekamp Amersfoort

Twee december moesten we per trein van Arnhem naar Amersfoort en vandaar lopende naar het kamp Amersfoort. Dat was een hele ervaring om daar aan te komen. Een groot hek om een aantal barakken. Hier gaat het er heel wat ruwer aan toe dan in de gevangenis. Schreeuwen van bewakers in het Duits. Nu voelde ik pas echt dat ik gevangen zat en vooral de kou was heel erg. We werden eerst in de zogenaamde rozentuin gezet.

Links: Het transport van station Amersfoort naar het concentratiekamp Amersfoort. Rechts: "de rozentuin"

Na te zijn ingeschreven werd je kaal geknipt en moest je in de 'Bekleidungszimmer' je spullen en kleren afgeven en kreeg daarvoor een militair uitziend uniform, waarop een stukje katoen met je nummer werd genaaid en een veldmuts. (inv.nr.977)

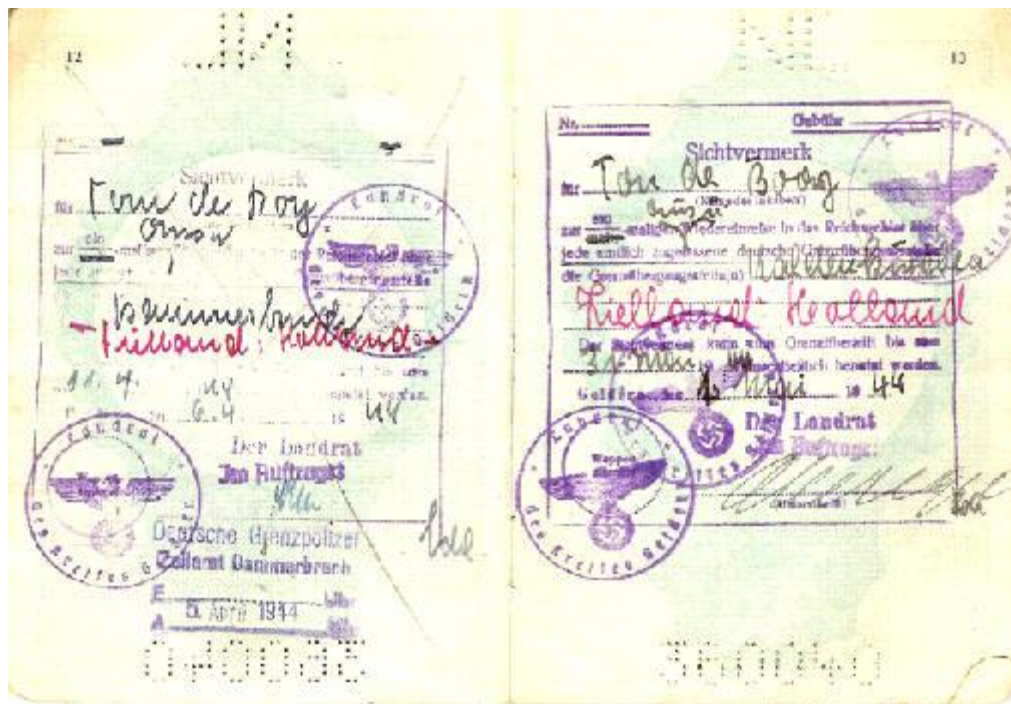

Mijn registratie nummer

1944. Van Amersfoort naar Duitsland en met valse papieren teruggekeerd naar Nederland

Dagboek: 9 maart 1944 is de grote dag dat ik het concentratiekamp mag verlaten. In optocht te voet, begeleid door vele familie en vrienden, gaan we van het kamp naar het station Amersfoort. We gaan per trein richting Duitsland om daar te werk te worden gesteld. Bij Venlo, vlak voor grens, word ik uit de trein geroepen en overgedragen aan de Heer Bruil, een aannemer die een firma heeft in Duitsland. Weer een voorbeeld van een elitebehandeling, bewerkstelligd door mijn vader.

Ik werd te werk gesteld bij een boer in Sevelen. De firma Bruil heeft voor valse papieren gezorgd, zodat ik zou proberen naar Nederland te ontsnappen. Met de fiets naar de grens. Daar kwamen net twee Sicherheits Dienst officieren in burger met hun SD speldje. Ik was doodsbang dat hij me zou terugsturen en er achter zou komen dat de papieren vals waren. Maar hij vroeg me waarom ik met vakantie wilde gaan. Ik antwoordde dat ik naar mijn Braut wilde, die "tausend wochen alt" was. Dat was mijn vriendin Emmy van Marken uit Aerdenhout, die 6 april 17 jaar zou worden. Dat vonden zij een goede mop en lieten ze me gaan. Van Venlo naar Aerdenhout met de trein. Dat was een hele sensatie om weer in het veilige Aerdenhout terug te komen. Ik vond het moeilijk te verteren dat alles zo rustig doorkabbelde en men nogal onbezorgd leefde, veel feestjes, er werd volop getennist, gehockeyd en zelfs gecricket. De oorlogsgeweld was kennelijk nog niet in Aerdenhout doorgedrongen. Alles was gewoon in mijn afwezigheid doorgegaan. (inv.nr 980)

Vervalste papieren

Mei 1945: Met de Binnenlandse Strijdkrachten arrestaties verrichten in Aerdenhout

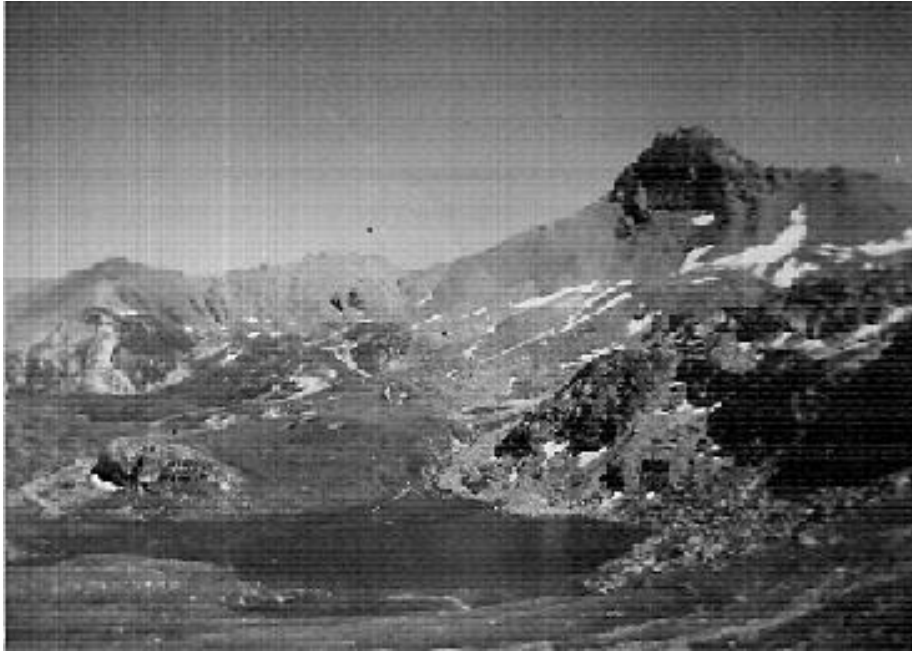
Links: Ons peloton Binnenlandse Strijdkrachten. Rechts: Door ons gearresteerde oorlogsmisdadiger Pieter Menten

Tijdens de hongerwinter was ik koerier bij de ondergrondse. Na de oorlog werden we ondergebracht bij de Binnenlandse Strijdkrachten. In Aerdenhout hebben we meegewerkt aan de arrestatie van verschillende inwoners die volgens de oorlog fout waren. We kregen een order om een zekere Menten op te pakken. Ons werd verteld dat hij zeer gevaarlijk was. We hebben het huis gelegen aan de hoek Schulpweg-Vondellaan overvallen. Ik moest vanuit de Vondellaan in de tuin via het terras naar binnen gaan. Daar zat meneer in zijn tuin rustig een krantje te lezen. Hij weigerde zijn handen omhoog te doen. Toen heb ik een waarschuwingsschot gelost vlak naast zijn oren met het geweer omhoog te richten. Het was een oud geweer waar maar een kogel in kon. Hij schrok geweldig en liet zich gedwee naar binnen voeren. We hebben het huis van hem daarna vier dagen met onze groep mogen bewaken. Heel vreemd was het dat we niet langer het huis mochten bewaken. Het werd overgenomen door een groep uit Velzen. Tijdens die periode schijnt er veel uit zijn huis gestolen te zijn. Ik herinner me dat Wildeboer tegen ons gezegd zou hebben dat een timmerman uit Velsen voor Menten een geheime bergplaats had gebouwd. Hij kon daar zijn juwelen, effecten in verbergen. Het fijne ervan is geloof ik nooit helemaal duidelijk geworden, maar vrij zeker is dat de leden van de Binnenlandse Strijdkrachten van de groep Velsen waardevolle schatten van Menten achterover hebben gedrukt, toen zij het huis mochten bewaken. Er loopt nu nog een onderzoek om precies te weten wat daar exact is gebeurd, de zgn. Velser affaire. (inv.nr. 982)

6. Studiejaren 1945-1954

Geologie studie

1945-1946 Universiteit Bern

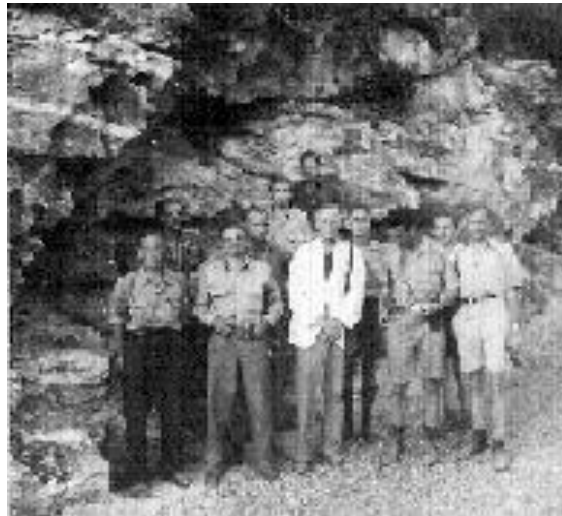
1946 Geologisch onderzoek Wallis, Zwitserland

1946-1954 Universiteit van Amsterdam

Geologisch Instituut Amsterdam. Op de voorgevel staat het beeld van Moeder Aarde met haar armen, aangevende de opbouwende en afbrekende krachten.

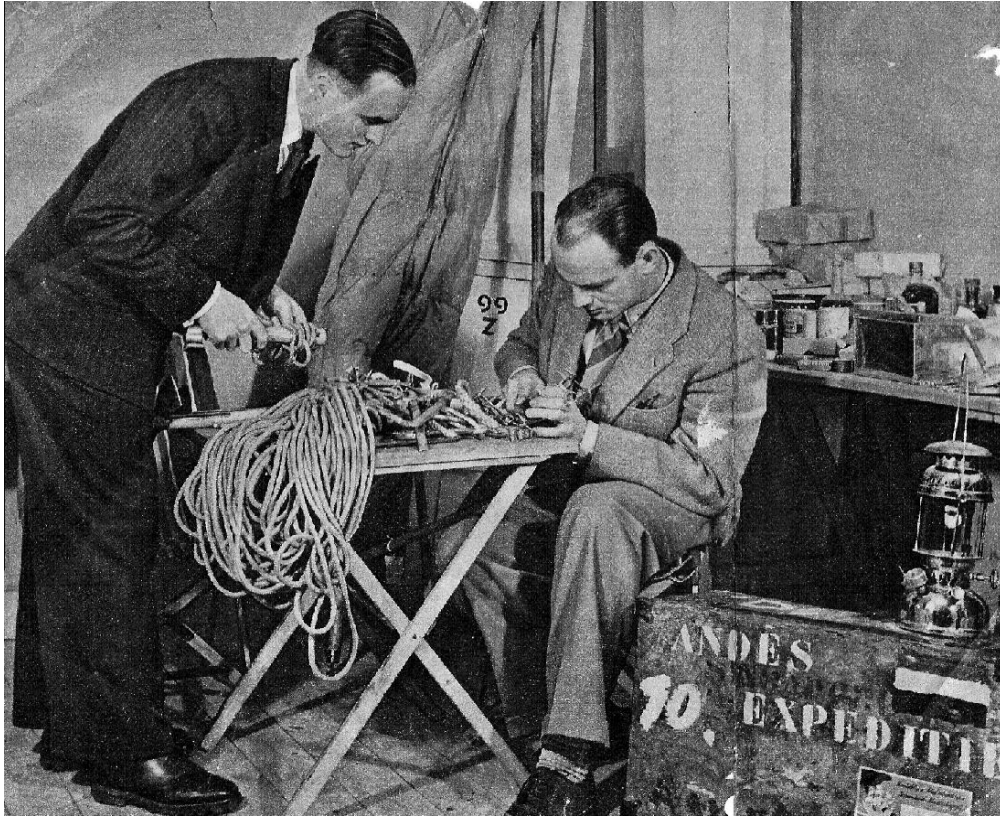
1948 Kandidaats examen.**1951** Doctoraal examen.**1954** Promotie

Promotie onderwerp: Geologisch onderzoek gebied in Corsica. Promotor Prof. H.A. Brouwer. Promotie 12 mei 1954

7. Bergklimmen 1952-1965

Geologische-alpinistische expedities:
Andes expeditie 1952

De voorbereidingen van de Andes Expeditie op zolder van het Geologisch Instituut in Amsterdam. Links Tom de Booy en rechts Kees Egeler

Op 3 april 1952 begon de grote reis naar Peru.

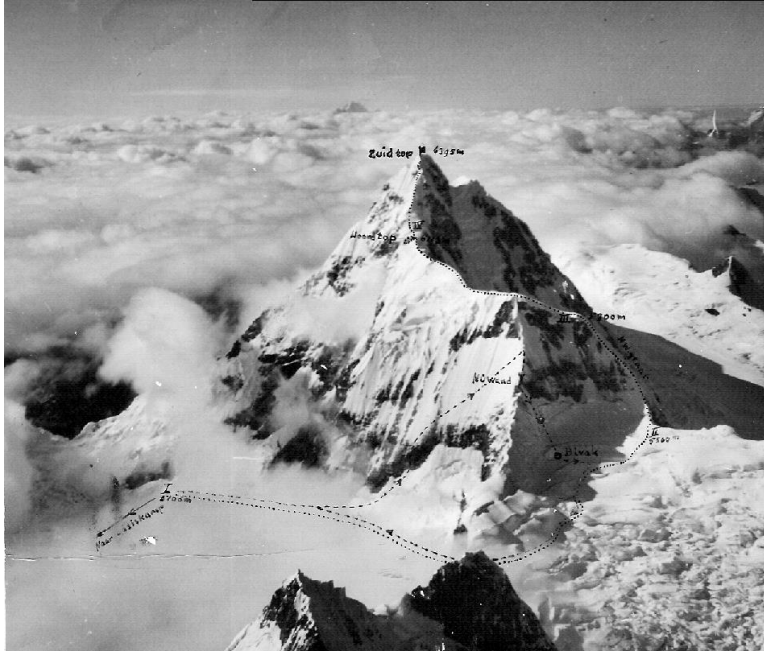
Een van mooiste momenten van mijn leven, het vertrek aan boord van de S.S. "Baarn" op weg naar de Andes in Zuid Amerika.

Vele problemen met douane en transport (inv.nr 1010)

De eerste bestijging van de Nevado Huantsán (6395m) in Peru. De hoogst nog onbestegen berg van Zuid Amerika

7 juli 1952 stonden Lionel Terray, Kees Egeler en Tom de Booij vol trots op de top van Nevado Huantsán, na 2 mislukte pogingen.

Nevado Huantsán (6395m)

Omslag van ons boek over de Andes

De val van 90 meter

De sneeuwstorm

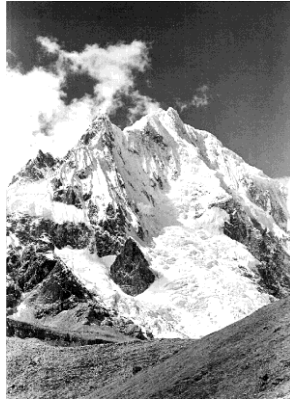
De top

De eerste poging mislukte. Tom de Booij moest ongezekerd afdalen langs de westwand. Hij vergiste zich in zijn landingsplek en stortte 90 meter naar beneden, zonder iets te mankeren. Tijdens een tweede poging werden wij gevangen gehouden door een heftige sneeuwstorm.

Andes Expeditie 1956:

Eerst bestijgingen van de Nevado Veronica (5710m) en de pico Soray (5700m) en de tweede bestijging van de Nevado Salcantay (6010m) in de Cordillera Vilcabamba in Zuid Oost Peru. Deelnemers Franse berggids Lionel Terray, de Zwitserse alpinist Raymond Jenny, Kees Egeler en

Tom de Booi. Voor ons wetenschappelijk werk hebben we assistentie gekregen van de topograaf Hans Dijkhout.

Het alpinisten team

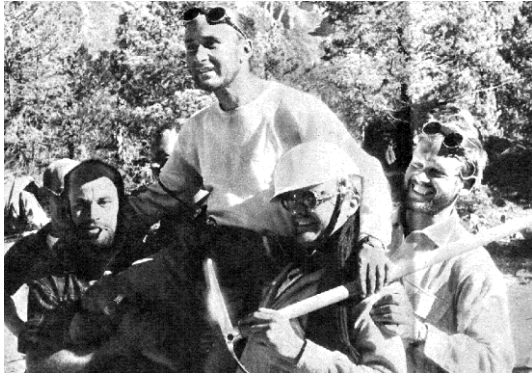
Nevado Salcantay

Op de top van pico Soray

Himalaya Expeditie 1962:

De eerste bestijging van de Nilgiri (7010m) in Nepal

Het expeditie team

Nilgiri top

Lionel de held

Mijn bedenkingen over grote Himalaya expedities

In mijn dagboek over onze Himalaya Expeditie komen enkele zinnen voor waar ik mijn bedenkingen uit over het feit dat wij 159 coolies laten sjouwen met vrachten van 50 kilo op hun blote voeten over rotsachtige smalle paden langs steil afgronden en tegen absurd lage beloningen. Na alle dragers te hebben uitbetaald, kreeg een ieder na aftrek van voorschot de somma van 100 Rs, dit is dus f44,-. Hieruit blijkt duidelijk, dat ik me niet zo lekker hierbij heb gevoeld.. Het is wel toevallig(?) dat Willem Frederik Hermans in zijn boek 'Nooit meer Slapen' onze expeditie als doelwit later heeft gekozen, om min of meer dezelfde ideeën, die ik toen ook al gevoeld had. Hij citeert uit ons artikel in het Handelsblad van 3 okt. 1962 en vervangt mijn naam door die van Brandel, die zijn tandenborstel op de top van den Nilgiri laat brengen (inv.nr.1037).

1957 Redding van Claudio Corti uit de Eiger noordwand, die 9 dagen daarin heeft had doorgebracht.

Op de top van de Eiger maakten we een pad waarlangs we het touw konden doortrekken dat via een katrol verbonden was met Hellepart die in de noordwand naar beneden was gelaten om Corti te redden.

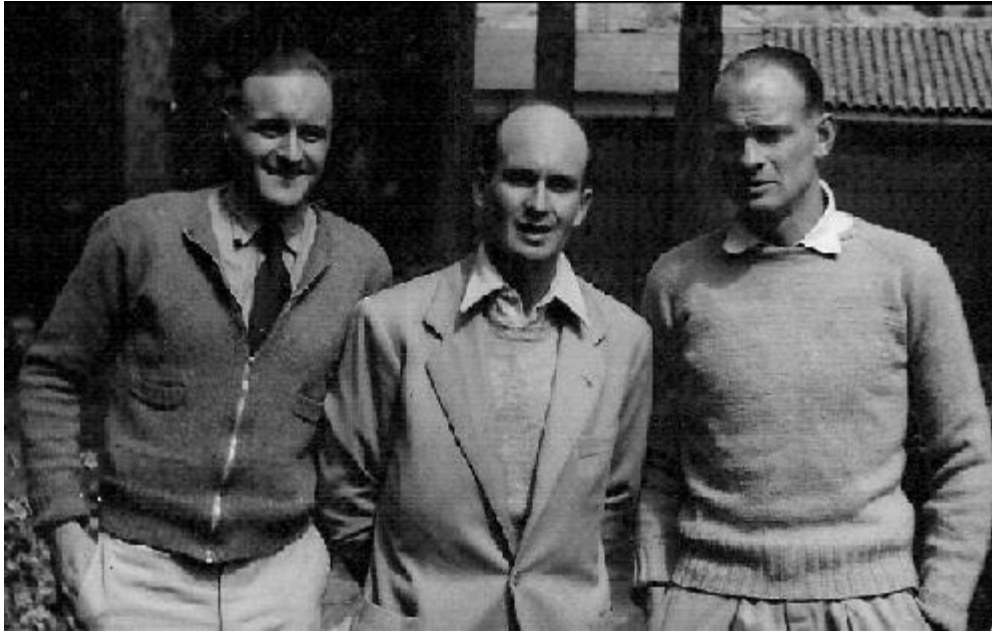

Links: Alfred Hellepart met op zijn rug Claudio Corti enkele meters onder de top van de Eiger. Rechts: De totaal uitgeputte Claudio Corti toen hij op graat kwam

De redder Alfred Hellepart: "We hebben de echte, alle naties overbruggende kameraadschap van bergbeklimmers onder elkaar leren kennen. En die is ons heilig, die herinnering kan niemand ons ontnemen. En in dit verband willen wij ook enkele woorden wijden aan onze trouwe vriend Tom de Booy, die als kenner van vijf talen de aangewezen man was om als tolk in dit internationale gezelschap te fungeren. Maar dat wij elkaar ook zonder talenkennis begrepen, bleek bij het afscheid toen we elkaar de hand drukten en in de ogen keken. Moge het altijd en overal zo zijn op deze grote en mooie wereld!" Lionel Terray heeft de eerste poging ondernomen. (inv.nr.1039)

1965 Lionel Terray, de Franse berggids, onze grote vriend, verongelukte tijdens een beklimming van een rotswand in de buurt van zijn geboortestad Grenoble 19 september.

Onze grote vriend Lionel Terray tussen Tom de Booij en Kees Egeler na de beklimming van de Nevado Huantsán.

Links: De rotswand waarin hij verongelukte. Midden: zijn berghelm na de val. Rechts: De doodskisten van Lionel Terray en zijn medeklimmer Marc Martinetti

In de zomer van 1950 bezochten Egeler en De Booy de Franse Alpen. Voor enkele klassieke toeren in het Mont Blanc gebied hadden zij een gids nodig. Zij ontmoetten een sympathiek uitzijende knaap met een gidsen insigne, die zij hun wensen kenbaar maakten. Toen ze met hun plannen over de brug kwamen, was de man niet zo enthousiast als ze hadden verwacht. Hij verwees hun, onder het voorwendsel dat hij de komende dagen niet vrij was, naar een andere gids, met een: 'Ah Lionel, ces sont des clients pour toi!' Groot was dan ook hun verbazing, toen bleek, dat ze met niemand minder te doen hadden dan met Lionel Terray . Hij had deelgenomen aan de Franse Himalaya expeditie naar de Annapurna, welke de eerste top boven 8000 meter had bereikt.

(inv.nr.996)

8. Familieleven

1954 Het stichten van een gezin door Tom de Booy en Adrienne Strumphler

1954 13 maart getrouwd en verjaardag van de bruid

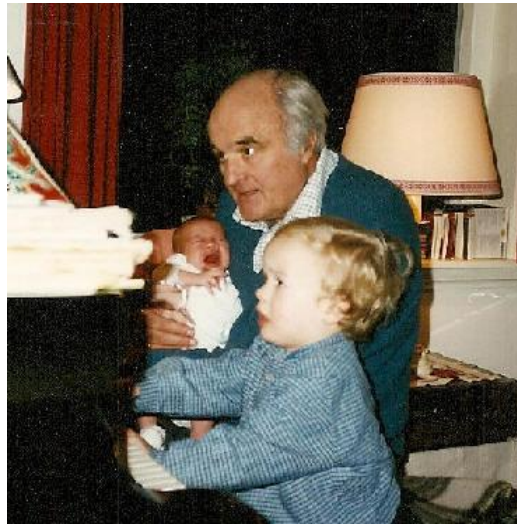
Zonder vaste basis had ik niet kunnen ondernemen wat ik in mijn leven heb gedaan. Het is vooral aan mijn lieve vrouw Adrienne Strumphler te danken dat zij mij die vaste basis heeft gegeven

Jan Maarten 18-1-1955

Mariette 24-2-1956

Mauk 11-2-1961

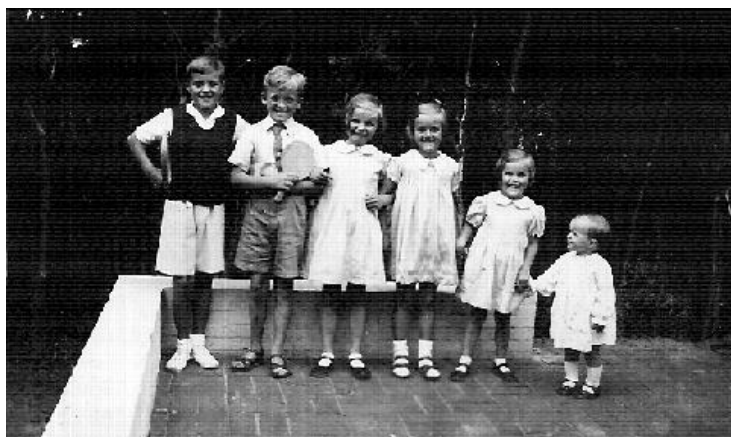

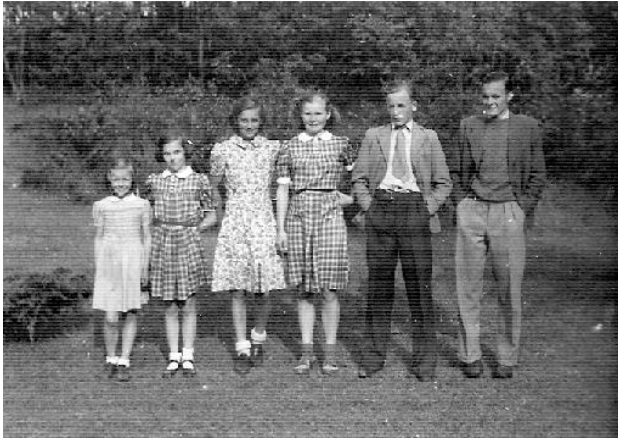
Mariette x Paul '80 Joep 24-4-'87; Sascha 5-12-89 Mauk x Carole 1988

2012 Van 2 naar 10

**Zes neven en nichten. Kinderen van H.Th. de Booij x O.H. de Booij-Gooszen en J.G. van Marle x O. E. van Marle- de Booij
Tom de Booij, Willem van Marle, Hilda van Marle, Elsbeth de Booij, Henriette van Marle, Maria de Booij**

1935

1942

1944

1947

1950

1957*)

**) Latere toevoeging : Tom x Adrienne Strumpbler, Jan Maarten en Mariette, Willem x Juul Alberda, Olga, Hilda x Godert van Reede, Elsbeth x Jacob Kalff*

9. De woelige jaren zestig 1965-1969

1965-1969 Van Paternalistisch Geologisch Onderwijs naar Experimenteel Geologisch Onderwijs (E.G.O.)

Mijn eerste jaars studenten, die me wegwijs hebben gemaakt in een soort culturele revolutie in Nederland, vooral tijdens de karteringen in de Ardennen en Franse Alpen. Het werd een ommekeer in het denken over onderwijs. (inv.nr. 1269)

.

Ardennen

Franse Alpen

Bezetting van mijn kamer in het Geologisch Instituut van Amsterdam 28 april 1969

Links: De voorzitter van de ASVA Johan Middendorp opent de Egokamer

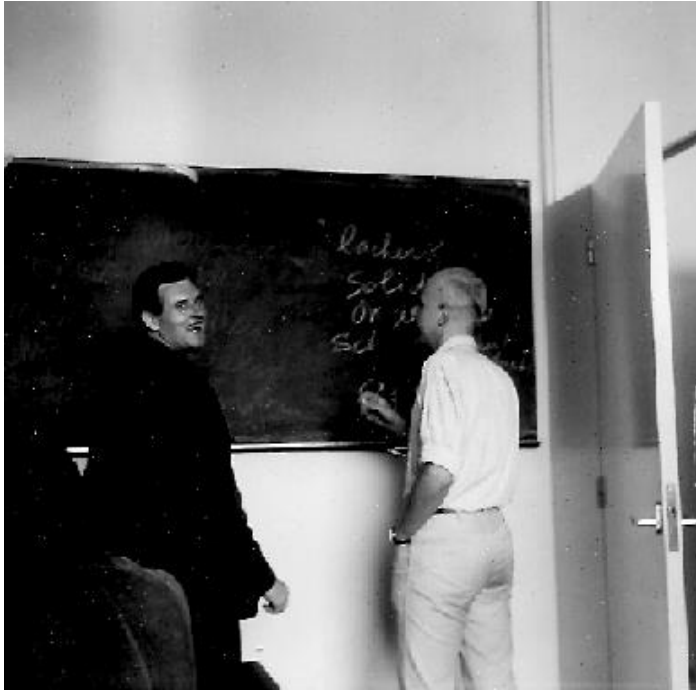

Mijn studenten aan het werk in de Egokamer

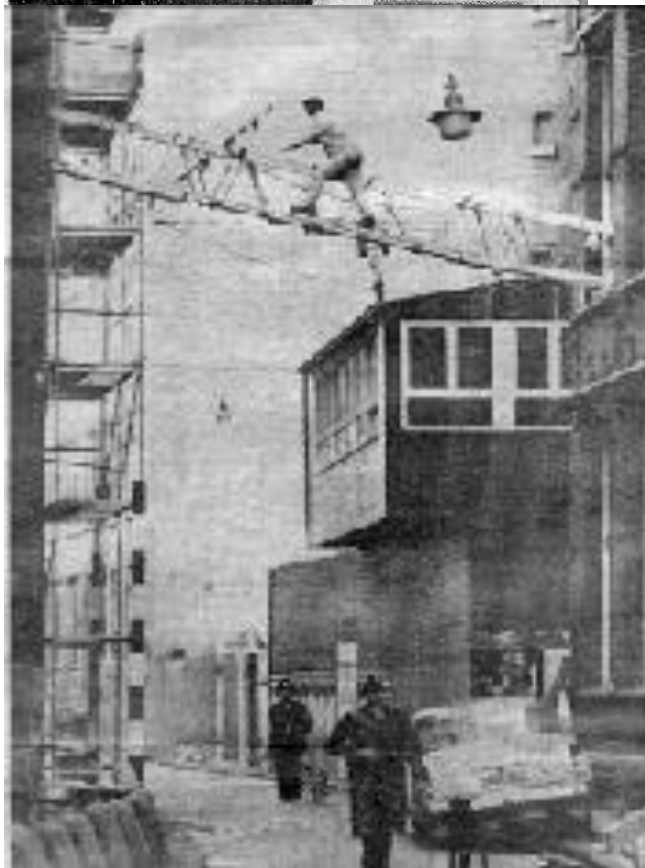

Professor Brouwer bezoekt - was zeer geïnteresseerd - de Egokamer.

Mei 1969: Bezettingen van Katholieke Hogeschool Tilburg en Maagdenhuis in Amsterdam

*De Egokamer in de Katholieke Hogeschool Tilburg, de bouwvakker Louis Smits (links) samen met Jaap Boon.
Rechts: plenaire vergadering*

De loopbrug van de Aula van de Lutherse kerk naar het Maagdenhuis

De bezetters van het Maagdenhuis worden weggesleept door de marechaussee en politie

Oktober 1970. Aangetekende brief van College van Curatoren met bericht dat T. de Booy eervol ontslagen zal worden op 1 december 1970

Zeer geachte Heer De Booy, In het bezit van Uw schrijven van 10 maart 1969 en onder verwijzing naar het gevoerde overleg, delen wij U, ter bevestiging van hetgeen reeds telefonisch met U werd besproken, mede, dat wij hebben besloten U per 1 december 1970 eervol ontslag te verlenen uit Uw betrekking van wetenschappelijk hoofdmedewerker in dienst der Universiteit van Amsterdam. W.g. Samkalden (inv.nrs.1265,1281)

In 1969 onderwijs ik geopolitiek aan mijn studenten

Pedro van Meurs, een geologisch student uit Utrecht heeft me gewezen in het najaar van 1969 op de relatie olie en de oorlog in Biafra. Dit waarschijnlijk vanwege het feit, dat hij had gehoord dat ik in mijn Egokamer druk bezig was om de relatie aan te tonen, die er bestaat tussen de ongelijke verdeling van delfstoffen op aarde en de invloed die dit heeft gehad en nog heeft op de politieke, economische en sociale implicaties op onze samenleving. Ik noemde dit onderwijs GEOPOLITIEK. Een woord wat toen in nog niet bestond, althans het werd niet aan onze universiteit onderwezen. Ik ben me toen gaan verdiepen in de achtergronden van de verschrikkelijke oorlog in Biafra. Heel duidelijk bleek tijdens mijn onderzoek, dat de winning van de rijke oliebronnen, die Nigeria bezit, de diepere oorzaak is van al deze ellende in deze verschrikkelijk oorlog. In mijn tijdschrift Geopol heb ik gewezen op het vitale belang van de olie uit Nigeria voor West Europa. Dit is bij de president-directeur van Kon Ned. Petroleum

Maatschappij Ir L.E.J Brouwer in het verkeerde keelgat geschoten zoals blijkt uit zijn brief van 23 dec. 1969. “Amice, Met stijgende verbazing las ik de Geopol documenten, en nu eindelijk de afzender zich meldt, haast ik mij den heten naald te koelen. ...een man met zolang en hoogwaarde wetenschappelijke ervaring zooals gij zelf bent, een gerespecteerd lid van een respectabel gilde, zóó onervaren met cijfers en halve gegevens te zien omspringen, doet mij met smart denken aan de astronomen die de zon om de aarde lieten draaien, terwijl ze al middelen hadden om 't tegendeel te bewijzen”. (inv.nr. 1323, 1324)

Over misleidende informatie gesproken heeft de minister van Buitenlandse zaken Mr Luns tijdens een debat over de oorlog in Biafra in de Tweede Kamer gegevens, door de Shell aan hem verstrekt, volkomen onjuist gebruikt in antwoord op vragen van Kamerleden. Ik heb hem daarop aangeklaagd bij de Hoge Raad. Helaas zonder resultaat. (inv.nr 1325) Ik heb toen minister van Buitenlandse zaken Mr Luns die misleidende informatie over de oorlog in Biafra in de Tweede Kamer heeft gegeven die door de Shell aan hem waren verstrekt, Nu zo ruim 40 jaar later wordt de Shell aangeklaagd voor de vervuiling van de Nigerdelta veroorzaakt door hun olie winning.

Spotprent in Volkskrant: “Op dr Tom de Booy”

Mijn afscheidscollege in Geologisch Instituut van Amsterdam,

30 november 1970 : WAAR GAAT ONZE AARDE NAAR TOE?

Mijn afscheidscollege in het Geologisch Instituut 30 november 1970

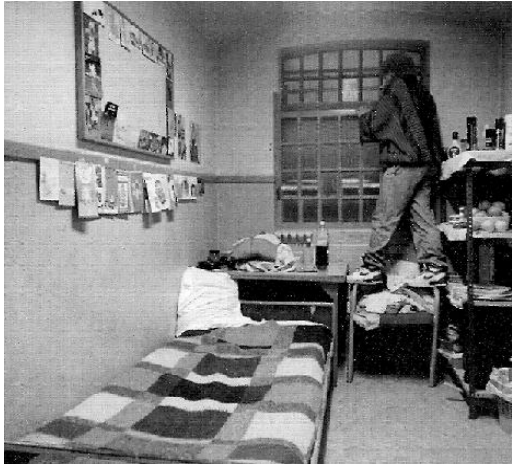
Wat doet onze regering? Het beleid van onze regering is er direct opgericht om een systeem in stand te houden, dat ons met haast mathematische zekerheid - naar de ondergang voert. In Nederland zijn een groot aantal mensen, die geloven, dat het systeem zich laat ombuigen in een andere richting. Zijn er in Nederland nog instanties die een bijdrage kunnen leveren tot het scheppen van mogelijkheden om tot een wezenlijke verandering te komen? Men zou kunnen denken aan onze Nederlandse universitaire instellingen en hogescholen. Immers zij behoren de maatschappij - die hen daartoe via de belastinggelden in staat stelt - van advies te dienen voor de toekomstige ontwikkelingen van onze samenleving. De Nederlandse Universiteiten zijn echter uitgegroeid tot organisaties, die geen duimbreed mogen afwijken van de door het systeem uitgestippelde weg. Zij eisen van een ieder een onvoorwaardelijke loyaliteit. In dit college heb ik U getracht duidelijk te maken de redenen waarom de verwezenlijking van een door de Universiteit van Amsterdam gedefinieerde loyale samenwerking mij onmogelijk is geworden nog langer naar behoren realiseren. Ik zal in mijn nieuwe werksituatie trachten te verhinderen, dat door de Nederlandse Universiteiten mensen en materiaal worden afgeleverd aan organisaties, die door hun activiteiten direct medewerken aan het in stand houden van een systeem, dat onze samenleving bedreigt. (inv.nr.1266)

13 maart 1970 Vonnis van de politierechter mr G. Nomes voor mijn lokaalvredebreuk Maagdenhuis: een maand gevangenisstraf, voorwaardelijk vanwege de grote maatschappelijke consequenties, plus een boete van vijfhonderd gulden of 50 dagen hechtenis

Mijn onderdak gedurende 50 dagen, april-juni 1971 HvB Utrecht

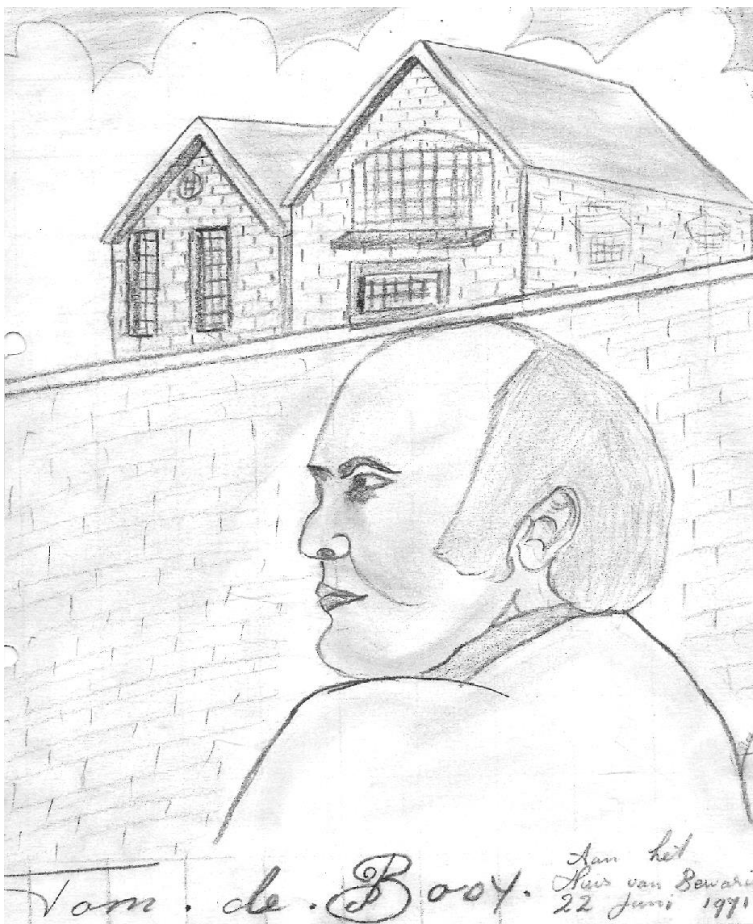

Mijn cel B1/18 2^e rechts B1/18 van binnen

15 dagen luchtkooi

Mijn aanwezigheid in het Huis van Bewaring Utrecht is de directeur Mr Kroes niet goed bevallen. Zolang hij directeur is mag ik er niet inkomen. Zo moet ik mijn boetes steeds ergens anders uitzitten en wel tot Venlo aan toe. Wel begrijpelijk want ik had een werkstaking georganiseerd in zijn huis. (inv.nrs 1300,1303,1308)

Tekening gemaakt door een gevangene van het Huis van Bewaring Utrecht naar aanleiding van mijn actie van 22 juni 1971

10. Actiejaren 1970 -

Pakjes voor gevangenen Arnhem en ons bezoek aan minister van Justitie van Agt in zijn huis op 1^e Kerstdag 1971

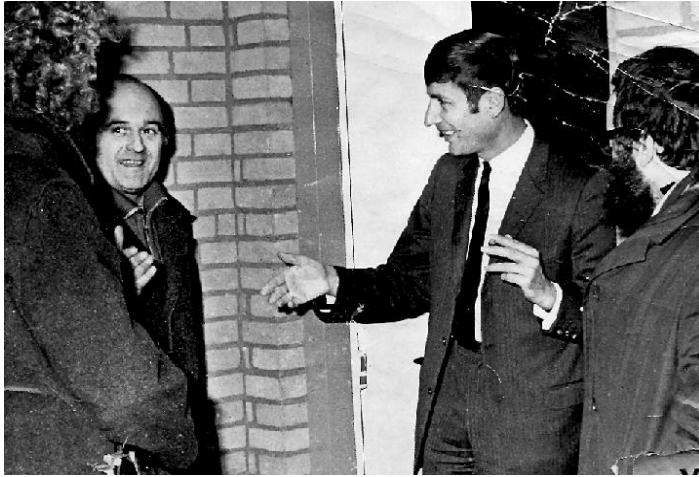
Uit de koepel gevangenis te Arnhem kreeg ik 4 tekeningen, gemaakt door twee gevangenen, met de vraag daarbij om deze tekeningen op briefkaart-formaat te laten afdrukken en aan belangstellenden te verkopen. "... alle vier voor 60 cent en dat geld wil ik dan voor de jongens in de gevangenis besteden. Dit is gewoon belangeloos, dat geld dat wij er dan van maken gaat naar een gevangenis of naar de jongens, die in een politiecel zitten met Kerstmis en Nieuwjaar, want die krijgen niks, en wij zullen dan proberen of ze het zo kunnen krijgen of in de vorm van een pakketje met wat er in".

Helaas mogen we pakjes niet met Kerstmis aan de gevangenen geven, dus hebben we de pakjes op eerste kerstdag over de muur van de gevangenis gegooid. Daarna zijn we naar het huis van de minister van justitie Dries van Agt gegaan om ons beklag te doen waarom we de pakjes niet op een normale manier mochten geven. Hij ontving ons hartelijk en heeft ons 2 uur te woord gestaan en ons in de gelegenheid gesteld - in aanwezigheid van een journalist en een fotograaf - om onze grieven over het door hem gevoerde gevangenisbeleid te spuien.(inv.nr.1314)

Koepel gevangenis Arnhem.

Kerstpakjes worden over de muur gegooid

Van Agt ontvangt ons.

In zijn werkkamer op eerste kerstdag

1970. Met een vervalste geneeskundige verklaring is een Baarnse burger onterecht opgesloten in een krankzinnigen gesticht.

5 december 1971. Vanmiddag bezoek gehad van een mooie vogel Erik van der Maal. Hij woont hier in een kraakpand. Begin 1972 overhandigd hij mij zijn dossier die hij had 'meegenomen' uit de Sociale Dienst in Baarn. Bij bestudering van de geneeskundige verklaring, waardoor hij 6 weken is opgesloten in het krankzinnigengesticht Zon en Schild te Amersfoort, blijkt dat het hier een vervalsing betreft. De gemeente arts heeft hem niet gezien, toch is de diagnose: **gevaarlijke psychopathie**. De verklaring is door de Sociale Dienst ingevuld! De gemeente arts heeft desondanks de verklaring ondertekend. (inv.nr.1351

4. Welke feiten en verschijnselen, op grond waarvan u oordeelt, dat/patient in zijn (haar) geestvermogen gestoord is, zijn door u zelf waargenomen?

glen

KRANKZINNIGENWET

GENEESKUNDIGE VERKLARING

bedoeld in het eerste lid van art. 16 van de wet van 27 april 1864, Stb. 96, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1947, Stb. 232, betreffende

Ondertekende

bevoegd om hier te lande de geneeskunde uit te oefenen, wonende te (volledig adres op vol

Baarn, Moederweg 5

telefo

niet verbonden aan ¹⁾

verklaart in aansluiting aan zijn antwoorden op de gestelde vragen, dat voornoemde persoon bij

primair psychopatie voorts, dat zijn (haar) plaatsing in een gesticht

zinnigen), als bedoeld in art. 7 van de wet van 27 april 1884, Stb. 96, laatstelijk gewijzigd bij d

wettelijk ²⁾, resp. wettelijk ³⁾ is.

Dagtekening:

17 XII 1970

(Ondertek

Een gedeelte van de vervalste geneeskundige verklaring, waaruit blijkt dat Erik van der Maal geheel onterecht voor 6 weken is opgesloten in een isoleercel van het krankzinnigengesticht Zon en Schild in Amersfoort

1973-1975 Acties voor eerherstel van een Baarnse burger die onterecht is opgesloten in een krankzinnigengesticht

Om eerherstel voor deze Baarnse burger te verkrijgen heb ik 8 maart 1973 zijn dossier, dat hij mij in 1972 ter inzage heeft gegeven, geweigerd hem terug te geven, waardoor het onmogelijk is voor hem om het aan de rechtmatige eigenaar de Sociale Dienst te kunnen retourneren. Ik heb daarmee een strafproces uitgelokt, dat tot resultaat heeft gehad dat 26 november 1974 de burgemeester van Baarn een verklaring heeft uitgegeven met de laatste zin: "Het zou ongegrond zijn enige blijvende betekenis te hechten aan de nimmer geregistreerde voorlopige maatregel van 18 december 1970 of aan de toen ingediende, evenmin geregistreerde, medische verklaring, nu deze - met name ook de in de medische verklaring voorkomende diagnostische kwalificatie - na grondig onderzoek niet werden bevestigd, omdat daarbij, naar mij van deskundige zijde is medegedeeld, uit niets bleek dat U in die periode aan een ernstige psychische en/of somatische stoornis zou hebben geleden. Ik vertrouw dat U zich gezuiverd zult weten van iedere blaam en dat de spanningen die zich hebben voorgedaan volledig tot het verleden gaan behoren." De Burgemeester. ondertekend door Jan van Haeringen.

Links: vrijdag 8 november 1974 1^e Volkstribunaal op de Brink in Baarn ter veroordeling van de hoofdschuldigen voor het onterecht opsluiten van een Baarnse burger: Burgemeester van Baarn, gemeente arts en directeur Sociale Dienst

Rechts: zaterdag 8 november 1975 2^e Volkstribunaal. Baarnse burgemeester heeft toegegeven dat zijn plaatsgenoot onterecht in 1970 krankzinnig was verklaard.

1976: Burgemeester van Baarn, gemeente arts en directeur Sociale Dienst zijn allen met vervroegd pension gegaan.

(In het Archief de Booij zijn alle stukken die betrekking hebben op deze zaak te vinden onder de inventaris nummers 1351-1408)

1973-1975 Mijn gerechtelijke procedures voor het oneigenlijk toe-eigenen van het dossier van een Baarnse burger die onterecht was opgesloten in een krankzinnigengesticht

1973

8 juni. Aangifte bij politie voor heling dossier van Baarnse burger

21 september. Rechtbank Utrecht eis: f 0.50 of één dag hechtenis voorwaardelijk met één maand proeftijd.

28 september. Rechtbank : vrijspraak. Openbaar Ministerie gaat in beroep (wel na heftige acties tegen de Officier van Justitie door hem te dwingen hoger beroep aan te tekenen).

20 december. Gerechtshof Amsterdam: eis 200 gulden boete of 2 dagen hechtenis).

1974

3 januari. Gerechtshof: conform eis. Verzoek cassatie Hoge Raad.

8 oktober. Hoge Raad: cassatie verzoek verworpen.

15 oktober. Diefstal van mijn dossier uit de Hoge Raad.

1975

11-13 december. Vonnis van 3 januari 1974 2 dagen hechtenis uitgezeten in Huis van Bewaring in Utrecht.

12 december. Brief aan de President van de Hoge Raad der Nederlanden met aanvraag tot herziening van arrest 3 januari 1974 van Gerechtshof Amsterdam 1974.

24 december. Brief van de Hoge Raad der Nederlanden aan de Heer Dr T. de Booy. Naar aanleiding van Uw verzoekschrift om herziening deel ik U mede, dat de normale gang van zaken met betrekking tot een aanvraag tot herziening niet mogelijk is. Het is U immers bekend, dat U zich het merendeel van de stukken in de strafzaak waarin het Gerechtshof te Amsterdam U op 3 januari 1974 tot f200,- boete, subsidiair 2 dagen hechtenis heeft veroordeeld, hebt toegeëigend, toen U ter griffie van de Hoge Raad inzage nam van het dossier. Deze stukken dienen ter griffie van de Hoge Raad te worden terugbezorgd teneinde de behandeling van Uw verzoek mogelijk te maken. De voorzitter van de strafkamer Mr C.W. Dubbink.

31 december. Brief aan voorzitter strafkamer Hoge Raad van Dr T. de Booy. Hierin wordt gesteld dat het dossier terug zal worden geretourneerd, indien er vervolging zal plaats vinden door het Openbaar Ministerie voor het verduistering van het onderhavige dossier.

(Het dossier bevindt zich momenteel onder nr 1373 van het Archief De Booy in het Stadsarchief Amsterdam)

1975 Actie Amsterdamse Nieuwmarkt, vanwege komst metro

11 juni In Baarn word ik gearresteerd en overgebracht naar politiebureau Amsterdam. Mij wordt ten laste gelegd openlijke geweldpleging, opzettelijke brandstichting, en poging tot het bedrijven van misdrijven. Dit in verband met de recente gewelddadige activiteiten rond de Amsterdamse Nieuwmarkt in verband met de komst van de metro De volgende dag word ik weer op vrije voeten gesteld.

1977 Maart. Vertrouwelijke brief van BVD aan Commissaris van de Koningin Provincie Noord-Brabant met waarschuwing o.a. voor acties van Joost Steenis en Tom de Booy.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

binnenlandse veiligheidsdienst

8513

Aan de Commissaris der Koningin
in de Provincie Noord-Brabant,
te
's-HERTOGENBOSCH.

Uw kenmerk:

Ons kenmerk: 1317.572

Bijlage(n) : 1.

's-Gravenhage, 21 maart 1977.

Onderwerp : De toepassing van
"klein geweld" in Nederland.

President Kennedy's 25

VERTROUWELIJK

Hierbij heb ik de eer U Hoogedelgentrengde een rapport aan te
bieden betreffende bovengenoemd onderwerp.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Mr. P. de Haan.

Voor meer informatie kan men het archief de Booij raadplegen onder nr 1349. Of beter gezegd als iemand hierover vragen stelt ik naar het antwoord verwijs dat ik iemand op TV kortgeleden heb horen geven

**1977 Oprichting partij voor Tweede Kamer Verbond tegen Ambtelijke Willekeur (VAW).
Verkiezing lijsttrekker met behulp van roulette.**

Links: Trudy Blok wordt op de roulette gezet, nadat ze was ingeloot was om lijsttrekker van het V.A.W. te worden. Rechts: na afloop van de verkiezingsbijeenkomst van het V.A.W. voor het café restaurant Soestdijk. Vierde van rechts; de initiatiefnemer Dirk de Vroome (alias de Rooie Reus)

Verloting zendtijd V.A.W. voor het huis van minister van Doorn in Baarn

Resultaat van de Tweede Kamer verkiezingen: Verbond tegen Ambtelijke Willekeur (VAW) 4.100 stemmen van de 8.365.829 stemmen. (inv.nrs.1409-1424)

Het tijdschrift over de financiële elite in Nederland 1977-1980. Uitgegeven door Joost van Steenis en Tom de Booi

NOV 1977

Mevrouw N. Jansma: Wordt het niet de hoogste tijd, dat er een zwarte lijst komt met de namen van de Nederlanders die extreem links zijn. lieden die alle normen van fatsoen de grond intrappen, lieden die nergens respect voor hebben en met hun links intellectueel gezwam een dodelijk gevaar zijn voor een ieder die nog een beetje van goede wil is? De heer P.J.G.A. Ego: De heer De Booy - zelf afkomstig uit een zeer gegoede familie - wordt door zijn omgeving niet helemaal serieus genomen. In zijn jeugd jaren is hij letterlijk op zijn hoofd gevallen en kennelijk heeft hij daar het "warrige en onzinnige" van overgehouden. In Aerdenhout schijnt men hem

zeer goed te kennen. (inv.nrs 1452,1454,1455,1456,1456A)

Gevolg van publicatie tijdschrift Macht en Elite:

Einde lidmaatschap Veluwe golfclub:

Maandag 1 oktober 1979: Verslag van de bespreking van het bestuur van de Veluwe Golfclub met de heer T.de Booij in de Keizerskroon te Apeldoorn ". Na toetreding tot onze vereniging hebben bestuur en vele leden onder meer via publicaties in het blad "Macht en Elite" en de Telegraaf kennis genomen van uw maatschappelijke opvattingen en ideeën en de wijze waarop u en de uwen deze willen realiseren. Als gevolg van een en ander moet het bestuur ervaren dat onder vele leden de wens leeft dat uw lidmaatschap beëindigd wordt, waarbij onder meer de volgende gronden en overwegingen een rol spelen.

1.Uw maatschappelijke opvattingen en in het bijzonder de wijze waarop u die wilt realiseren zijn voor bedoelde leden een voortdurende bron van ergernis en wantrouwen, als gevolg waarvan uw aanwezigheid slechts met moeite wordt aanvaard.

2.Als gevolg van het bovenstaande ontstaat ook desorganisatie van wedstrijden, waar, wanneer leden constateren dat als gevolg van uw inschrijving voor deelname aan de wedstrijden, zij met u zouden moeten spelen, op het laatste moment hun inschrijving intrekken met alle organisatorische gevolgen daarvan.

3.Voorts is het bestuur gebleken dat verschillende leden overwegen, indien uw lidmaatschap niet op betrekkelijk korte termijn wordt beëindigd, hunnerzijds tot opzegging van het lidmaatschap over te gaan en lid van een andere golfclub te worden.

Het bestuur is van mening dat deze feiten en omstandigheden alleszins grond opleveren om ernstig in overweging te nemen uw lidmaatschap op te zeggen, immers redelijkerwijze kan van de vereniging niet worden gevergd uw lidmaatschap te laten voortduren. Het bestuur is bereid deze weg niet te volgen, mits uwerzijds opzegging van uw lidmaatschap plaatsvindt tegen uiterlijk 1 januari 1980 of zoveel eerder als u mocht wensen. (inv.nr.1060)

Per 1 januari 1980 mijn lidmaatschap Veluwe Golfclub opgezegd.

Richard Rahusen, voorzitter van de Nederlandse Golf Federatie en als vriend van mij, heeft er voor gezorgd dat de NGF geen drastische stappen tegenover mij heeft kunnen uitvoeren. Er waren zelfs geruchten dat er een brief aan mij zou worden verstuurd met de mededeling dat ik niet meer gewenst was op de golfvelden van Nederland. (inv.nr.1456A)

11. Golfleraar 1980-1996

1980. Oprichting Baarnse Golf Vereniging. Lidmaatschap 15 gulden per jaar

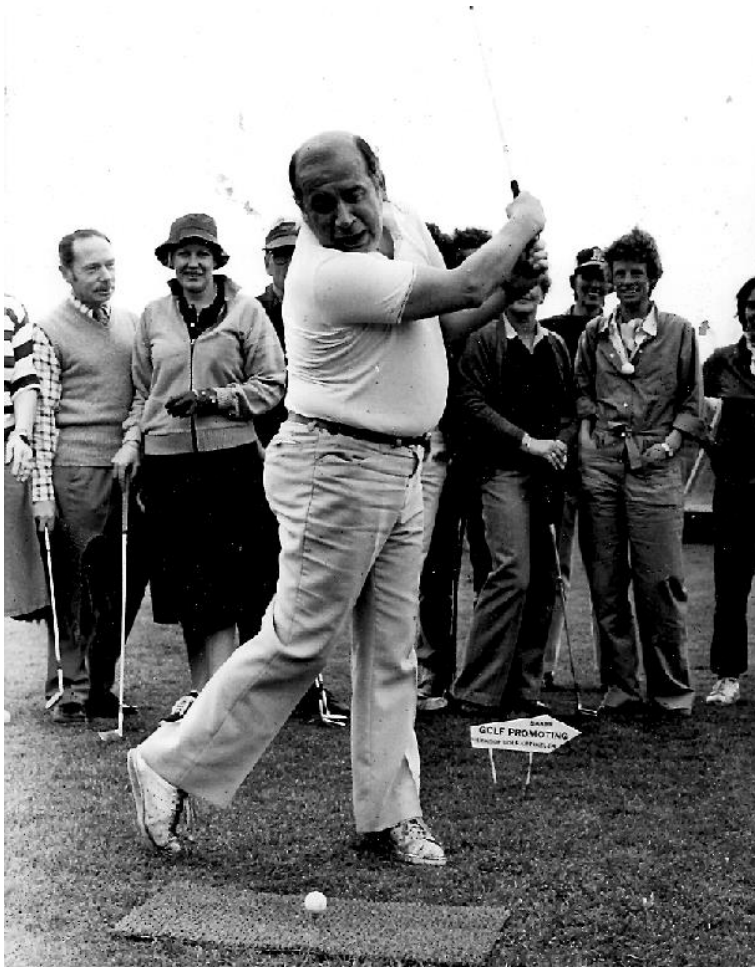
Mijn eerste golfles aan leden van de Baarnse Golf Vereniging op recreatieterrein Lage Vuursche 1980

Op bovenstaande foto ziet men een wasmand met golfballen staan. Met deze golfballen mogen de golfers tijdens de lessen wegslaan. Ze moeten ze wel aan het eind van de les rapen en in de mand terugstorten. Er wordt van de golfers gevraagd een geldelijke bijdrage te geven, die ze in de mand moeten gooien. Aan het eind van de week koop ik van het geld nieuwe ballen. Hebben de mensen te weinig geld in de mand gegooit, is de mand slechts soms half gevuld. Ze zullen nu sneller door de ballen voorraad heen zijn. Dit noopt hun om meer geld in de mand te gooien, zodat de mand beter gevuld zal zijn tijdens de volgende les. Het blijkt heel goed te werken. Na al die acties heb ik mijn heil gezocht op de golfbaan. Eerst niet erg succesvol zoals we gezien hebben maar ik ben toen maar voor me zelf begonnen als golfleraar. En wel op het recreatieterrein in Lage Vuursche, vlak bij de vroegere en toekomstige woonplaats van onze Koningin: Baarnse

1 oktober 1980 ledenlijst van 103 leden.
(inv.nr. 1063)

1981 Oprichting Golf club Be fair in Hilversum

Dinsdag 2 december. Bezoek tijdens golfles 2 leden van de hockeyclub Be Fair. In de stromende regen komen slechts 2 golfers tijdens mijn les op Drakesteijn. Het zijn de twee zusters Stance Hermans en Friedje Jaartsveld, leden van de Hilversumse hockeyclub Be Fair. Ze vragen aan mij of ik niet een demonstratie wil geven op hun hockeyclub. Zij waren enthousiast geworden voor het golfspel door hun vriendin Truus Krens. De eerste golfles op de hockeyclub volgt op 18 december 1980. Er komt zelfs een echte golfschool. (inv.nrs 1064,1069).

Het opening golfschot van de voorzitter van Be Fair Karel Sloodman (. Hij is geen "left hander" dus was het een air shot!!!)

1981 Oprichting Golf Club 't Jagerspaadje in Hilversum

Dinsdag 16 december. Wil Rosenbaum bestuurslid van de Hilversumse Hockey club komt mij bezoeken tijdens de lessen op Drakesteyn. Hij vraagt naar de mogelijkheden op hun hockeyvelden te golfen. Zo gaat het balletje ook rollen op deze hockeyvelden. (inv.nrs.1070,1073)

Wethouder Polderman van Hilversum opent de wedstrijd op 't Jagerspaadje

1993 De oprichting van de Stichting Democratisering Golfsport

In de tachtig jaren heb ik een lange weg moeten afleggen om 20 maart 1990 mijn examen golfprofessional te halen. (inv.nrs.1084,1986). Eenmaal lid zijnde van de Nederlands Professional Golf Associatie heb ik de strijd aangeboden tegen het besloten karakter van de Nederlandse Golf Federatie. Hiervoor heb ik op 14 april 1993 de Stichting Democratisering Golfsport in het leven geroepen. Dit viel niet bepaald bij sommige golfers in goede aarde en kreeg ik te horen te horen: "Waarom moeten Nederlanders golfen van jou? Laat ze toch schaatsen!" (inv.nr1088). Vooral was ik gekant tegen de vorm van het examen voor het golfvaardigheidsbewijs, die een gezonde ontwikkeling van de golfsport in de weg staat. Ik heb deze stelling op een briefkaart (oplage 1000 stuks) gezet en aan 400 golfers toegestuurd met het verzoek de briefkaart aan mij terug te sturen met een aantal handtekeningen (reeds gefrankeerd).

Ondergetekenden zijn het eens over de volgende:
 "Het is een van de belangrijkste principes van de RNGF
 van het DGF in zijn huidige vorm staat een groene
 en witte belling van de politieke kant weg."

HANDTEKENSING	NAAM
1. _____	_____
2. _____	_____
3. _____	_____
4. _____	_____
5. _____	_____
6. _____	_____
7. _____	_____
8. _____	_____
9. _____	_____
10. _____	_____

Stichting Democratisering
 Golf Sport

Koningsweg 48

2743 ET BAARN

De briefkaarten actie

De actie was al snel afgelopen, want ik kreeg een brief van de advocaat van de Nederlandse Golf Federatie waarin hij mij verbied de briefkaart te versturen, aangezien ik het logo van de NGF heb gebruikt zonder toestemming of in juridische termen: "Bij gebreke daarvan moet ik mij alle rechten namens de NGF voorbehouden".

Aan de Telegraaf en NRC heb ik een advertentie ingezonden met als tekst : "NGF verbiedt St DGS gebruik logo actie GVB vernietig briefkaart". Niet geplaatst. (inv.nr 1038)

De tactiek van de NGF was : "Isoler de Booi, hij is een straatvechter" (woorden opgevangen van een vooraanstaand NGF lid).

Mijn poging om een Nederlandse Vereniging van Caddiemasters in dan ook grandioos mislukt. Uitnodigingen voor een oprichting vergadering werden door golfclubs zelfs geretourneerd. (inv.nr. 1030)

1993-1997 Golf voor bejaarden

3 oktober 1993 Start van het bejaarden golf in verzorgingshuis Emmaus in Boxtel

Op de 6 holes golfbaan van het Kloosterbejaardenoord Molenweide te Boxtel is vandaag de Golf-Derby gehouden tussen de Golfclub "Nooit te Oud" van de verzorgingshuizen Emmaus, Simeonshof, St Jozefszorg en de Golfclub "Juventus" van Kloosterbejaardenoord Molenweide. De de Golfclub "Nooit te Oud" wint de wisseltrofee van de Derby .

Golfderby op de Molenweide

In Laren en Blaricum wordt begonnen met het bejaarden golf. Er wordt weer om de wisselbeker gespeeld die door Molenweide uit Boxtel mee naar huis wordt genomen (inv.nr. 1115)

Golfles Johannesburg in Laren.

Golfderby

Mensen waar ik golf lief en leed mee gedeeld heb

12. Acties behoud reizigerscultuur 1974-

1974 Geslaagde actie voor het verkrijgen van sanitaire voorzieningen voor woonwagenbewoners in Baarn

Het woonwagen centrum aan de Eem in Baarn heeft niet de beschikking over sanitair, zodat zij hun 8000 poep per jaar in de weilanden moeten deponeren. Wij eisen nu van de gemeente Baarn dat de woonwagenbewoners kunnen beschikken over sanitaire voorzieningen. In een gemeente waar de koningin en de kroonprinses wonen en een woonwagenkamp aan de Eem zonder w.c.'s en douches, en één waterkraan voor 35 mensen.

Als de Gemeente Baarn deze boodschap naast zich neer zal leggen zullen we ervoor zorg dragen dat de 8000 kilo poep op een daartoe geschikte plaats zal worden gedeponerd.

Links: pamflet van de actie. Rechts: We proberen een zakje poep te slijten aan de gemeentebode, wat even later op de vloer van het gemeentehuis uiteenspat, vlak voor een trouwerij zou plaatsvinden.

Binnen 6 maanden hadden de woonwagenbewoners hun sanitair en is de gemeente Baarn voor veel ellende gespaard gebleven.(inv.nr.1477)

Het woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum moet worden opgeheven, roept de overheid al sinds 1963.

1963 Donderdag 12 september. De wethouder L.G. Becker- Roels (PvdA): "Het moet verdwijnen"

Steeds is dezelfde onheilsboodschap over de Egelshoekers uitgestort.

1995. Woensdag 4 oktober. De wethouder J.W.R. Flink (PvdA): "Het kamp zal definitief worden opgeheven"

Een hevige strijd ontbrandt met 9 gemeenten in de regio Hilversum, die willen dat de Egelshoek wordt opgeheven.

2001 Woensdag 17 januari." De provincie Noord-Holland heeft besloten dat De Egelshoek niet hoeft te worden opgesplitst in een reeks kleinere kampjes".

De Egelshoek

Rechts: de voorvechster Leny Terpstra

2004 Woensdag 18 augustus: Wethouder mevrouw Borstlap (PvdA) zet de eerste spa in de grond voor de sanering en renovatie van de Egelshoek.

Start sanering en renovatie

2014 Opening van de renoveerde Egelshoek.(?).

In deze droge opsomming ligt verborgen het leed, wanhoop, verdriet dat de Egeleshoekers hebben moeten dragen in meer dan 50 jaar. Alles is uitvoering te lezen in het “Witboek Over Zwart Geld” op de website egoproject.nl en in het Archief de Booi, inventaris nummers 1453-1475.

De lotgevallen van het woonwagencentrum Trekvaartplein in Leiden.

Het woonwagencentrum Trekvaartplein Leiden. De voorvechtster Annie Offenberg

Door de invoering van de woonwagenwet in 1918 kon de gemeente Leiden de woonwagens niet meer uit de gemeente laten verwijderen. Daarvoor gebeurde dat wel. In 1951 werd een nieuw kamp ingericht aan de Broekweg (nu Trekvaartplein geheten). In 1983 wordt door de gemeente Leiden een motie aangenomen dat er nooit sprake mag zijn van gedwongen verplaatsing van woonwagens. Het is deze motie die we in 1997 uit de hoge hoed hebben getoverd, want er dreigde gedwongen verhuizing van de bewoners. Maar na een heftige strijd mag het centrum blijven bestaan en wordt het geheel gerenoveerd. Een dramatisch voorbeeld van de willekeur van de gemeente Leiden wil ik nader belichten. Het gaat om de sloop van een woonwagen.

De machteloze woede als ze zien hoe de botte bijl er in wordt gezet

Wethouder Tjeerd van Rij (PvdA) "Dit was een grote villa. Er zaten geen wielen onder". De gemeente Leiden heeft jaren later toegegeven dat zij onterecht de woonwagen heeft afgebroken. De wagen had een onderstel met wielen, zodat de wagen versleept had kunnen worden. (inv.nr.1482)

Het tragisch lot van de woonwagenebewoners aan de Leyweg in Den Haag (meer informatie inventaris nummers 1483-1487)

De bewoners van het woonwagencentrum aan de Leyweg krijgen 12 april 1997 de mededeling, dat de gemeente Den Haag heeft besloten het centrum op te heffen, om een paar dagen later de bewoners uit te nodigen voor het geven van inspraak. 5 juni 1997 wordt ook nog door de gemeenteraad het zelfde besluit genomen. 11 december 2002 worden de bewoners gedwongen met de hulp van de ME te 'verhuizen' naar de Jan Hanlostraat. De reden: nieuwbouw. Nu 18 oktober 2012 (bijna 10 jaar later) ligt het terrein aan de Leyweg er nog verlaten bij. Alle verwoede pogingen om het centrum te behouden zijn mislukt, wat wel in Hilversum en Leiden is gelukt. Maar Den Haag is het centrum van de politieke macht in Nederland en heeft gekozen voor een uitsterfbeleid. Van nabij heb ik gezien wat er op 11 december 2002 is gebeurd. De verschrikkingen die de bewoners hebben moeten maken, deden mij herinneren aan het concentratiekamp in Amersfoort. Nu zijn het alleen mijn eigen soortgenoten die deze misdrijven begaan. Hier enkele foto's die dit drama zichtbaar maken:

2005-2009 De woonwagenbewoners van de Jan Hanlostraat worden niet met rust gelaten

3 november 2005 wordt de woonwagen van Tinus Perdaems met de grond gelijk gemaakt. (In 2011 zegt de Hoge Raad dat dit onterecht is gebeurd.)

2 januari 2006. De woonwagen van Sani Kames wordt weggesleept en door de gemeente fijngeknepen.

maart- april 2008. Voor de woonwagen van Paula en haar zwaar invalide zoon is een sloop vergunning aangevraagd. Na moeizame onderhandelingen is het gelukt dat ze mogen blijven.

december 2009 De rechter heeft bepaald dat de bewoners de helft van de kosten moeten betalen voor de ‘verhuizing’

van Leyweg naar Jan Hanlostraat dwz 1.5 miljoen euro .

(Voor meer informatie inv.nrs 1483-1487,1490)

Het openbaar ministerie en het gerechtshof ziet het niet zitten om mij te vervolgen.

1. 3 november 2005 ben ik gearresteerd in de woonwagen van Tinus Perdaems, die diezelfde dag met de grond gelijk gemaakt is.. De officier van justitie van het Arrondissementsparket 's-Gravenhage schrijft mij: Op mijn parket is een proces-verbaal binnengekomen, waarin u als verdachte bent aangemerkt. Inmiddels heb ik besloten u daarvoor niet (verder) te vervolgen. De reden hiervoor is dat naar mijn oordeel :uw leeftijd een vervolging minder gewenst maakt.

2. 2 januari 2006 ben ik gearresteerd in de woonwagen van Sani Kames, die even later is weggesleept en fijngeknepen. De officier van justitie van Den Haag deelt mij schriftelijk mede, dat hij mij niet zal vervolgen voor het door mij begane misdrijf van 2 januari 2006: *het niet opvolgen van een ambtelijk bevel* . De reden waarom u niet wordt vervolgd is omdat het een feit van betrekkelijk geringe aard/ omvang betreft.

(Wel voegt hij er aan toe, net zoals in zijn vorige brief, toen hij mij niet wilde vervolgen omdat ik de oud zou zijn)

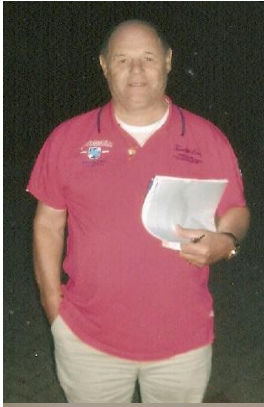
3. 24 mei 2006. Vandaag mocht ik voor het Gerechtshof in de Den Haag komen om te klagen over het feit dat de officier van justitie mij niet heeft willen vervolgen voor mijn misdrijven toen ik me liet arresteren 3 november 2005 in de wagen van Tinus Perdaems op de Jan Hanlostraat 9 en op 2 januari 2006 in de wagen van Sani Kames. 11 juli 2006. Het Hof verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn beklag.

Klager verzoekt strafvervolgning van zichzelf en stelt dat zijn belang hierbij is gelegen in het feit dat hij op een openbare terechtzitting zijn standpunt omtrent de door hem gestelde verloedering van de Trias Politica en het woonwagenbeleid van de gemeente Den Haag naar voren wenst te brengen. Het hof is van oordeel dat genoemd belang geen belang is waar artikel 12, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering op ziet en er derhalve geen aanleiding is om in casu een uitzondering te maken op de vaste rechtspraak dat een verdachte in beginsel geen belang heeft bij zijn eigen vervolging.

Aldus gedaan mrs Noordam, Bruinsma, Berger in tegenwoordigheid van griffier mr Kuiper-van den Haak op 5 juli 2006. (inv. nr. 1489

Mijn ontmoetingen met mensen die mij energie geven

Gedicht van Henriëtte Roland Holst, die de dank aan mijn vrienden het beste weergeeft:
“Ik treur niet dat mijn ongeschoeide voeten het stenig pad betraden van de daad.
Ik won er het recht, wie daden doen te groeten met de zuivere naam van
kameraad”.

13. Website Egoproject 1999-

Samenvatting van de inhoud van de 13 delen Archief De Booij:

De 13 delen van het Archief de Booij bevatten de integraal overgenomen tekst met foto's van mijn website www.egoproject.nl . De toekomstige onderzoeker van het Archief de Booij kan door het raadplegen van deze delen snel een idee krijgen van mijn aanvulling van het Archief de Booij.

Deel I De genealogie van de familie de Booij.; Enige gegevens over het geslacht Arents de Booij gedurende de laatste vier eeuwen ;Pierre Hubert Jean Alexandre de Booij (1817-1904) Chrétien Jean Gérard de Booij (1820-1901) en Johanna Adriana de Mol van Otterloo (1827-1882) en hun nazaten);Chrétien Jean Gérard de Booij (1853-1934) ;James Marnix de Booij (1885-1969). Hendrik de Booij (1867-1964) deel 1 (

Deel 2 Hendrik de Booij (1867-1964) (deel 2) en Hilda Gerarda Boissevain (1877-1975); Voorouders van Hilda Gerarda Boissevain ;Genealogie van de familie Gooszen , Antonie Frederik Gooszen (deel 1) (1869-1955)

Deel 3 Antonie Frederik Gooszen (deel 2) (1869-1955); Hendrik Thomas de Booij (1898-1976);Alfred de Booij (deel 1) (1901-1997)

Deel 4 Alfred de Booij (deel 2) (1901-1997) ;Tom de Booij (1924-) Dagboeken 1924-1953)

Deel 5 Tom de Booij (1924-) Dagboeken 1954-1969 (deel 1)

Deel 6 Tom de Booij (1924-) Dagboeken 1969 (deel 2)-1976

Deel 7 Tom de Booij (1924-) Dagboeken 1977-1989

Deel 8 Tom de Booij (1924-) Dagboeken 1990-1997 (deel 1

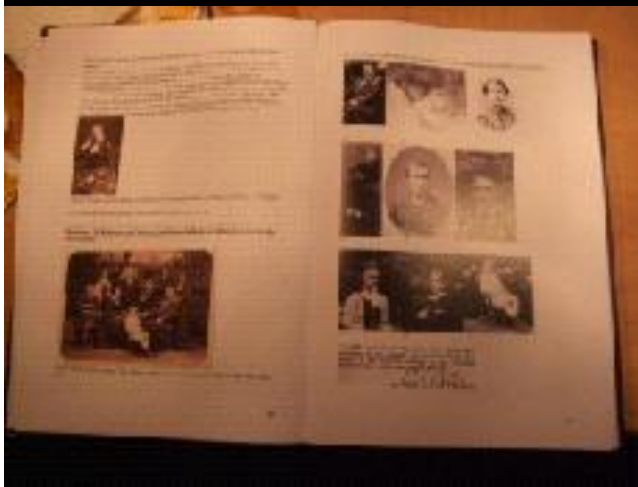
Deel 9 Tom de Booij (1924-) Dagboeken 1997 (deel2)-

Deel 10 Tom de Booij (1924-) Dagboeken 2003 (deel 2) - 2007 (deel 1)

Deel 11 Tom de Booij (1924-) Dagboeken 2007 (deel 2)- 2009. 3 Actuele overpeinzingen

Deel 12 Uranische Vijfster Nieuwsbrieven (deel 1)

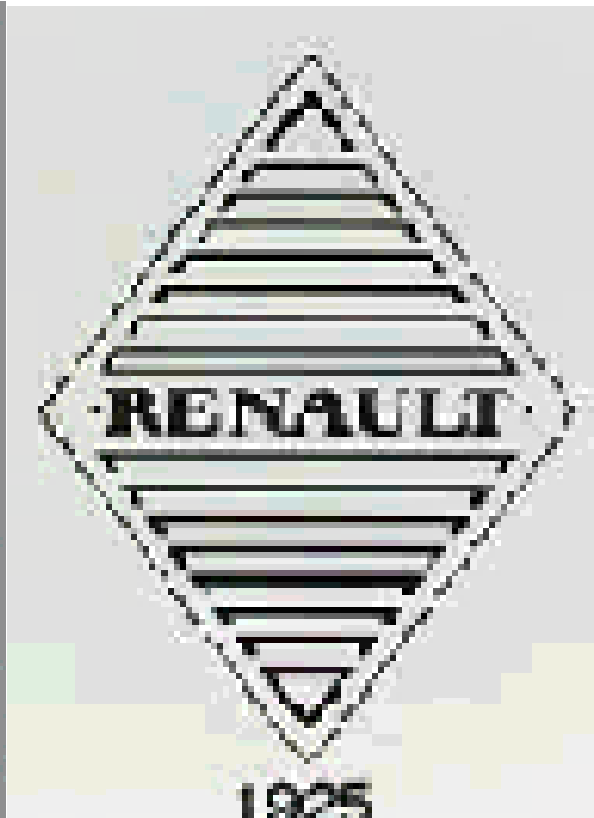
Deel 13 Uranische Vijfster Nieuwsbrieven (deel 2) Samenvatting van de 39 Uranische Vijfster Nieuwsbrieven

John Post van Drukkerij Bakker overhandigt het boekwerk Archief de Booij

Uranische Vijfster Nieuwsbrieven

In November 2001 ben ik gestart met de uitgave van de Uranische Vijfster Nieuwsbrieven. Tot nu toe zijn 40 nieuwsbrieven gepubliceerd, met uiteenlopende onderwerpen, zoals de macht van de symboliek van de vijfster, de gulden snede en de fibonacci getallen in de natuur, het verschijnsel van de precessie van de aardas en de verschuiving van het lentepunt van de dierenriem, het geheim van de donkere (verborgen) fase van de maan, de transformatie van het matriarchaat in het patriarchaat. Website www.egoproject.nl.

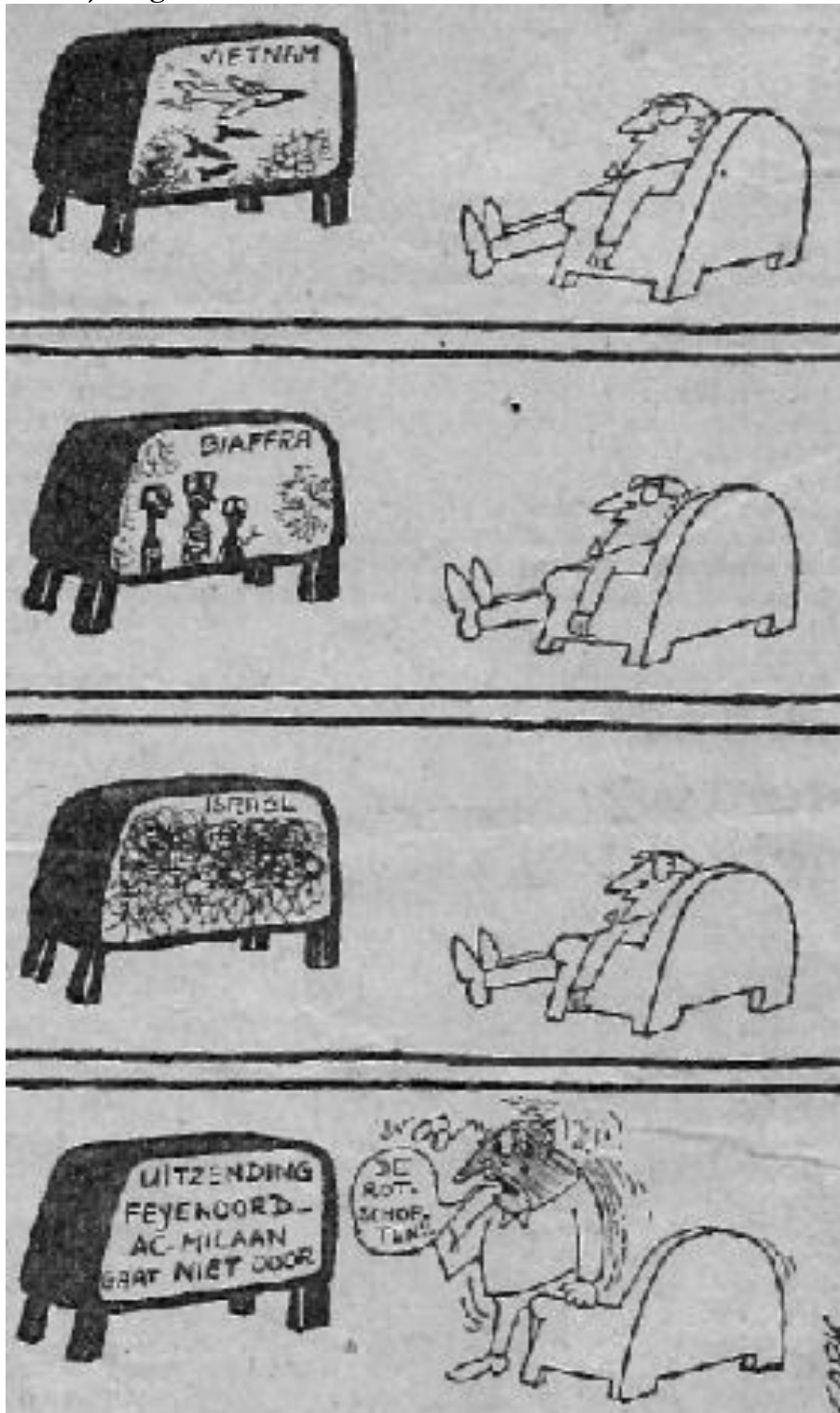

Vrouwenbeeldje 10.000 jaar oud en automerk Renault 1925

Venus in het matriarchaat en het patriarchaat

Uit mijn dagboek Anno 1975

De consumenten met ingeslikte diepvrieskip

Anno 2012:

We kijken gemiddeld 3 uur en 11 minuten tv per dag. Als we bedenken dat er dagelijks meer dan 3500 reclameboodschappen op ons worden afgevuurd, dan kan het niet anders dan dat dit op een of andere manier invloed heeft op ons bewustzijn. Voortdurend aangespoord tot meer genot,

meer spullen, meer kicks is de mens veranderd van
homo sapiens in *homo consumens*.
(vrij naar scheurkalender filosofie 8 oktober 2012)

14. Aanvulling Archief de Booij naar Stadsarchief Amsterdam

Het Archief de Booij naar het Stadsarchief Amsterdam

Baarn 25 oktober 2010. Gwan en Salem sjouwen mijn archief naar hun bus

Op weg van Baarn naar het Stadsarchief in Amsterdam

Amsterdam 28 april 2011. Agathe Fris, sectiehoofd ontsluiting en haar assistente Anne-Marie Kwakernaak leren mij met al het geduld van de wereld het registeren van het Archief de Booy

Het gebouw de Bazel waar het Stadsarchief Amsterdam is ondergebracht

K. P.C. de Bazel (1869-1923) architect van het gebouw de Bazel, waarin het Stadsarchief Amsterdam is ondergebracht

Uit het dagboek van mijn grootvader Hendrik de Booij 24 augustus 1916: “De Bazel met een vrolijk gezicht. Dat is een aardige, fijne man.”

De schatkamer, achterin de gang het zichtdepot, waar het Archief de Booij is te zien

Enkele opmerkingen en reacties over de presentatie :

In de hal van het stadsarchief van Amsterdam tijdens de presentatie van het Archief de de Booij donderdag 18 oktober 2012

Donderdag 19 oktober 2012 rond vijf uur stroomde de hal het Stadsarchief vol met rond 90 genodigden om mijn presentatie van mijn aanvulling van het Archief de Booij bij te wonen. Als dankwoord schreef ik o.a:

"Het was een samenzijn van vogels van verschillende pluimage, maar doordat het in een gebouw plaats vond was dat er op uit is om de geschiedenis van te leggen, kon schijnbaar iedereen zijn veren even afstoffen en zien dat we allemaal vogels van dezelfde soort zijn"

Om een beeld te geven van de diversiteit van de 85 genodigden geef ik aan welke verschillende groepen aanwezig waren en ik hanteer daarbij de indeling van mijn archief

1. Familie en gezinsleven 21
2. Schoonfamilie 5
3. Neven en nichten 5
4. Vrienden en derden 6
5. Jeugd jaren 1

- 6. Universiteit 3
- 7. Alpinisme 2
- 8. Golf 5
- 9. Astrologie e Esoterie 3
- 10. Muziek 2
- 11. Rode Jeugd 1
- 12. Acties Baarn 2.
- 13. Behoud Reizigerscultuur 7
- 14. Stadsarchief 22

In het Stadsarchief:

In brasserie Schiller:

wordt vervolgd

